V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE
(Impresso come manoscritto)

Ian.-Febr.1957
Nr 61

VII,1

R O M A
Via C.Morin, 6

M A J A D A H O N D A

Din vremile însorite ale elanului naţional,viguros ţâşnit prin Mişcarea lui Corneliu Codreanu, -care,frământând potenţialul românesc,tintea să'ndrepte destinul Neamului spre o eternă primăvară,- evenimentele s'au succedat în ameţitoare cascade,târînd cu ele rosturi seculare spre abisuri, la a căror margini decizia,pentru cei ce nu'nţeleg totuş să moară,a devenit obligatorie,siliţi în fine să se scuture din somnolenţa,comodă,în care bunul trai şi o anumită propagandă,perfect pusă la punct,îi scufundase.

Pentru noi,creştinii,steaua călăuzitoare a rosturilor noastre rămâne învăţătura lui Isus.Fericirea ne e interioară,urmare a seninei satisfacţii date de armonia dintre sublima învăţătură şi conduita de fiecare zi.Când lucrurile nu merg bine,putem fi siguri că această armonie a fost călcată. Dacă grindina,îngheţul,înecul,zăpuşeala,ne vin de Sus,fără însă a ne turbura apele sufleteşti,- războaiele,prigoana,exploatarea omului de către om sunt produse proprii,elaborate de o lume ce a încetat să mai trăiască -sau n'a cunoscut niciodată- divina învăţătură.

Căpitanul văzuse deci foarte departe,când nu cu răii se lupta în primul rând,ci cu răul din sufletul omului,izvor al tuturor relelor.Prin școala ce creiase,el se trudea să plivească sufletul de toate miasmele,să-l reîncreştineze,punând pe om în situaţia de a face numai binele.E limpede că, într'o lume cu trăire adevărat creştină,n'ar mai fi loc de războaie,nedreptăţi,împilări,exploatări; lumea ar fi atunci ca o familie imensă,cu viaţa corespunzătoare.Acestea,însă,nu sunt adevăruri doar de catedră: ele cer mărturisitori,oameni cari să pună lumina convingerii mai presus de toate, chiar de propria viaţă.Avut-a Mişcarea Legionară aşa eroi?

Incepând cu Căpitanul(care,în lupta de adâncire a Evangheliei în sufletul românesc,şi-a urgisit toate rosturile personale,sfidând chiar moartea),şi până la ultimul legionar ucis(deşi-şi putea evita soarta,dacă-şi însuşea duhul şi faptele lui Sima ori Stelescu),Neamul Românesc a dat,prin Legiune,o splendidă pleiadă de luptători ai Crucii.Destinul maşter,cu noianul de mizerii în care înotăm,cu infinitele amărăciuni de care-i legată viaţa de exil,tinde parcă s'aştearnă un strat de praf peste strălucirea faptelor unor camarazi,pe cari i-am avut odată,vii,alături.Ziua de 13 Ianuarie ne-a scos însă iar din toropeală: abia de putem crede că s'au scurs nu mai puţin de 20 de ani dela marea jertfă -pentru Români,cu fatalismul mioritic: tipic legionară- dela Majadahonda.

Moţa şi Marin n'au fost doar nişte ostaşi ai Gărzii,trimişi la luptă: au fost capi! Capi au fost şi tovarăşii lor,cruţaţi de soartă la Majadahonda (ing.Clime,Bănică Dobre,Neculai Totu,Alecu Cantacuzino,preot Dumitrescu): toţi,comandanţi legionari! Cioplită în duh naţional creştin,nobleţa Mişcării pretinde mărimea sacrificiului după mărimea rangului.De aceea,dacă pentru afirmarea adevărurilor ei,naţionale şi creştine,trebuiau şi jertfe capitale, cei dintâi a le da erau cei din frunte.Aşa a căzut Căpitanul,aşa Moţa,Marin. Tipul de şmecher,care împinge pe alţii la"acţiune",iar el rămâne să tragă foloasele(cum le'nţelege sufletu-i mic),s'a oploşit în Mişcare după căderea elitei.Moţa,care avea tot ce-şi poate dori un om pe lume: frumuseţe,talent, inteligenţă,ceva stare,doi îngeri de copii,părinţi ce-l adorau,- a descoperit însă ceva mai frumos decât chiar toate astea la un loc: voluptatea morţii,peste barierele naţionale şi confesionale,întru afirmarea legii Creatorului,în al cărui obraz"se trăgea cu mitraliera".El a căzut convins că realizează astfel,pentru Neamul său creştin,mai mult decât"tot ce-ar fi mai putut face în restul vieţii,ba şi dincolo de ea": iată ce şefi a avut Mişcarea Legionară!

Peste tuberculizarea din lagărele"patriei",peste mizeriile,nostalgia şi amărăciunile exilului,peste pustiirea pe care sta s'o poarte intrusul în Mişcare,legionarii lui Codreanu se găsesc şi azi pe linia Majadahondei,mărturisind acelaş crez antisatanic,deci anticomunist,în duhul căruia au căzut, acum 20 de ani,Moţa şi Marin; după acest crez,de precursori,bâjbâie azi,în strâmtorarea lor,toate noroadele pământului.-

Petre Vălimăreanu

CRAIULUI POLONIEI. Prea-înălţate doamne, prietene iubit, - Petru Voevod (Rareş), cu mila lui Dumnezeu Domn al ţerii Moldovei.- Deci, ca să nu fii în nesiguranţă Măria Ta, în zilele acestea am trimes omul nostru la dumneavoastră cu scrisorile noastre pentru felurite lucruri grele; care a fost oprit de Otta. Dar tot a îngrijit de scrisoarea noastră către dumneavoastră şi, când s'a cetit scrisoarea noastră, dumneavoastră ni-aţi scris ce nu se cade a scrie unui Domn. Noi nu ştim ori de a fost scrisă acea scrisoare după spusa Domniei Tale ori ca să ne înşele cu dânsa. Că zică ţara Pocuţiei nu se ţine de Moldova şi că părintele nostru Ştefan Voevod cel Mare, Dumnezeu să-l ierte, n'a stăpânit ţara Pocuţiei. Şi mai spui Domnia Ta că noi nu suntem feciorul lui Ştefan Vodă cel Mare, ci suntem feciorul lui Bogdan Voevod, care era frate cu noi. Ci aici a scăpătat scriitorul şi s'a înşelat când ni tăgăduieşte pe părintele nostru. Şi acea parte a Pocuţiei Ştefan Voevod cel Mare, tatăl nostru cel iubit, a ţinut-o multă vreme. După moartea părintelui nostru, supt Bogdan Voevod, fratele nostru, pentru sora Domniei Tale care era logodită cu dânsul, supt veşmânt de înşelăciune s'a luat de la el ţara Pocuţiei. Ci acuma avem nevoie de ţara aceia: de aceia am luat-o de la Domnia Ta, pentru că ni este adevărată şi legiuită moşie.

Acum noi nu voim ca Domnia Ta să ni arăţi ameninţări. De aceia te rugăm pe Domnia Ta ca pe un bun prieten, pentru bună vecinătate, să ni-o hărăzeşti, pentru că ştim sigur cum că ţara aceia a Pocuţiei se ţine de Moldova: de aceia am luat-o. Iar unde zici Domnia Ta că noi am călcat tocmelile, jurămintele noastre, ci noi n'am călcat tocmelile noastre, nici jurămintele, nici n'am călcat pecetea noastră, căci n'am intrat în stăpânirile leşeşti ale Domniei Tale nici o jumătate de leghe, ci ne sârguim a păstra veşnic jurămintele ce am făgăduit. Dar am auzit că Domnia Ta ai încununat pe fiul Domniei Tale în Crăia leşească; şi l-ai aşezat în Scaunul cel crăesc; noi cu dânsul n'am făcut până acum nici jurământ, nici tocmeli. Şi dacă Domnia Ta socoţi că acel Ţinut al Pocuţiei nu se ţine de Moldova, să trimeţi Măria Ta un om, să întrebe: întâiu la prea-puternicul Împărat turcesc, apoi la chiar dumnealui Ioan Craiul Ţerii Ungureşti, cari vor face drept judeţ şi dreptate între noi: a căruia dintre noi, a Ţerii Leşeşti sau a Ţerii Moldovei, e ţara aceia. Că atunci când trimetem solii noştri la Domnia Ta, magnaţii Domniei Tale îi opresc şi nu-i lasă a merge la Domnia Ta, şi pe urmă Domnia Ta ni scrii că viclenim.

Nu ştim, cu ştirea ori fără ştirea Domniei Tale a fost scris cuvântul acela. Dacă şi Domnia Ta te îndoeşti de acest lucru, trimite pe omul Domniei Tale, ori viclenim. Şi, altfel, dorim ca Domnia Ta să fii sănătos. In Bahluiu (Hârlău), 21 Fevruar 1531.-

("P.S."). Cât vom trăi nu vom suferi să ne iea cineva în batjocură ori să ni facă pagubă.. Măria Ta să ştie că, dacă trebuie să ne învoim, să ne învoim după datina creştinească, şi, dacă trebuie să ne batem, apoi să ne batem. Să se hotărească odată. Dar, dacă Măria Ta nu vreai să ni dai ca despăgubire ţara aceasta Pocuţia, vom lua-o noi, vom trece-o prin foc; şi nu va folosi nimeni, nici noi, nici Măria Ta, căci va rămânea pustie. Nu putem să nu ne mirăm că Măria Ta nu vrei să înţelegi şi că stărui să aibi unul din Ţinuturile noastre, precum ar face un om pe care un zid bun îl acopere...

Ci noi din partea aceasta a ţerii Măriei Sale Craiului am fost şi suntem de apărare, ca un scut, şi de spre Tătari, şi de spre Turci. Ci Măria Sa socoate toate acestea drept un lucru de nimic. Intr'o zi i-am putea face Măriei Sale şi ţerii Măriei Sale mai multă slujbă credincioasă decât e vrednică bucăţica aceia de pământ. Mulţi ani de zile ştim că Măria Sa nu va lua nicio roadă din ţara aceia. Deci, dacă Măria Sa nu ni va da după dorinţă acea ţară, nu voim să mai cerem de la Măria Sa; fie pe placul Măriei Sale. Că, dacă va veni cu duşmănie în această ţară a Moldovei, ştim că se vor face mari pustiiri în ţara noastră. Ci nădăjduim în Dumnezeu ocrotitorul că ne va ţine veghetori şi, cu ce măsură a măsurat Craiul, i se va măsura îndărăt. Cât va fi stricat cu fier şi foc, îndoit i se va strica ţara Măriei Sale, cu fier şi foc, de Turci şi de Tătari. Când va intra Măria Sa în această ţară a Moldovei, de altă parte va avea pe Tătari în Crăia Sa.-

Versuri populare

Măi bădiţă, bădişor,
Nu-mi trimite-atâta dor
De gurile tuturor,-
Ci-mi trimite puţintel,
Dar să vii şi tu cu el...

Roibule, mi te găteşte,
Şalele-ţi înţepeneşte,
Să mă duci peste pripoare,
Văi şi coaste, la strâmtoare,
Pe potecă fără soare...

&&. "Fie ca anul care începe să aducă tuturor bucurie, mulţumire şi realizarea dorinţelor de întoarcere acasă", - urează refugiaţilor români "GLASUL PATRIEI", de Anul Nou: se vede că în redacţia din Pankov s'a cuibărit vreun "fascist"...

DORURI ŞI NECAZURI (Fragmente de scrisori)

D.-România: De Crăciunul acesta,totul a decurs ca'n cărţi: au fost colindători,iar sorcovitorii au putut cânta pe drept cuvânt: "iarna grea,omătul mare".. Ningea bogat,iar astă seară,şi mai ales aseară,a fost adevărat gerul Bobotezei. Mâine trebue să mă duc la Sfatul popular,ca să mă impună la cota de carne.Ar trebui să dau carne în natură,însă ne face înlesnire,se zice,primind bani în loc.Se vinde carnea de vacă cu 9 lei,iar cea de porc cu 14 lei kg,dar e o nenorocire: se taie rar şi,când se dă,e moarte de om. Eu,exclus să mă pot băga în gloata aceea grozavă.Am găsit o biată femeie pe stradă,plângând că singura ei bogăţie mai e o vacă,dar că-i moare de foame. Am luat-o şi i-am dat nişte coceni ce-i aveam.Pe la noi,şi uleiul a încetat să se mai vadă: nici măcar din cel de floarea soarelui nu mai avem.Prietenii din copilăria ta,deşi tineri,sunt gârboviţi şi cu părul alb.Ce te-ai mai minuna să-i vezi pe toţi cum i-ai lăsat şi cum arată acum,parc'ar fi trecut 100 de ani peste toţi. Lângă fabrica Aref din Curtea de Argeş se face o nouă fabrică,în stil finlandez.In acest scop au fost angajaţi doi ingineri din Finlanda,salariaţi cu 800 lei pe zi; pentru ei s'a adus şi mobilă din Bucureşti,ca să le arate cât de bine se trăeşte în raiul comunist. Iar cu funcţionarii noştri au început aşa de mari"restructurări",că nici unul nu mai are siguranţa zilei de maine.Niciodată n'am fost mai rău strâns de gât ca acum: fiscul,cotele,adaosul,- nimic din astea nu le-am putut încă plăti,şi sunt serios ameninţat.-

C.-Germania: Sărbători fericite! şi mântuirea Neamului nostru de sub jugul bolşevicilor şi al scursorilor găliţiene doresc pentru anul 1957.Pe curând voi trimite contribuţia la Vatra.-

P.-Germania: Mulţumindu-vă călduros pentru bunăvoinţa avută de a-mi trimite cu regularitate Vatra,urez redacţiei sărbători fericite şi un an plin de succes în realizarea celor mai bune gânduri ale ei.

B.-Statele Unite: Deşi iureşul preocupărilor zilnice ne isbeşte de atâtea dificultăţi ale existenţei locale,cel puţin în perioada foarte scurtă a repausurilor legale,impuse de grandoarea creştină,când nostalgia Ţării ne perindă imaginile atâtor frumuseţi ale tradiţiilor şi colindelor ce vrăjau lumea,căutăm a ne reveni şi noi. In această ambianţă a regăsirii romaneşti,care include ca un element viu şi ofensiv lectura"Vetrei",ar fi falsă orice indiferenţă calculată. De aceea,cu toată sinceritatea îmi permit a vă prezenta de sărbătorile Crăciunului şi Noului An cele mai calde urări de sănătate,noroc,prosperitate şi succese pentru Dv şi colaboratori,iar pentru"Vatra",realizarea obiectivelor etice şi naţionale,prin cunoscuta atitudine corectă,demnă şi animată de comandamente patriotice. Să trăiţi la mulţi ani! (P.S. Ca o meritată compensaţie pentru franchetea fondului şi farmecul formei ce radiază"Vatra",vă rog să acceptaţi româneştile mele mulţumiri şi modesta contribuţie de 10 dolari).-

M.-Italia: Vă rog foarte mult să-mi comunicaţi pentru ce nu mai apare ziarul VATRA,că eu de mult timp nu l-am mai primit.E foarte păcat că nu mai ştiu nici o noutate românească din exil,şi în special că nu mai văd un ziar cum era VATRA,curajos şi al dreptăţii româneşti.Vă rog foarte mult,cum apare,ca să mi-l trimeteţi.-

T.-Elveţia: Eu nu spun azi prea multe despre"Vatra" - decât că atunci când soseşte las totul şi o sorb ca pe un balsam binefăcător.-

D.-Canada: Ne-am întrebat din nou ce îţi lipseşte ca să scoţi iarăş Vatra,lunar şi regulat.Mai dându-l uitării pe Sima,mai stăpânind oleacă unele slăbiciuni,însă atacând mai departe cu dârzenie problemele româneşti şi legionare,cred că ar fi foarte necesară.Poate că am putea contribui şi noi cei de pe aici,nu numai cu dolari dar şi cu scrisul.. Pe-aici e iarnă de-a binelea - totu-i acoperit cu zăpadă.De la începutul lui Decembrie până spre sfârşitul lui Ianuarie,la radio şi TV se dă în majoritate cântece de Crăciun în toate limbile(mai puţin în româneşte),magazinele şi întreprinderile fac mari serbări cu sosirea lui Moş Crăciun,iar casele şi curţile sunt împodobite cu brad luminos şi"pom".Toate acestea mă pun într'o situaţie de nu mai sunt bun de nimic.Trăesc doar din amintiri,ore întregi stau nemişcat.

P.-Chili: Actualmente suntem în vacanţă; lucrările de sfârşit de an s'au terminat de abia la 31 Decembrie.Lumea se pregăteşte pentru a-şi petrece concediul pe coasta Pacificului sau în Anzii Cordilieri,deşi inflaţia continuă al său ritm ascendent. De când cu evenimentele din Polonia şi Ungaria, s'au mai deşteptat şi localnicii,cari până'n prezent cunoşteau prea puţin (sau nu vroiau să cunoască?) adevărata faţă a rusnacilor.-

B.-Germania: Cu prilejul Sf.Sărbători,vă doresc sănătate,voie bună şi împlinirea dorinţelor redate curajos şi obiectiv în"Vatra".Vă înţeleg foarte bine apelurile disperate ce vă frământă de atâţia ani sufletul şi

mintea; dar exilul nu-i cel mai fertil mediu pentru împlinirea idealurilor celei mai bune generaţii româneşti.Incercările de mai bine se izbesc desigur azi,ca şi ieri,de resturile celor cu tradiţia urei,vanităţii,impertinenţei.- Cum a fost clasată"Vatra"de conducători,e de minimă importanţă.Nota ei o dă ecoul a mii de inimi ce o citesc şi recitesc,şi o aşteaptă cu aceeaşi nerăbdare,întocmai ca pe o scrisoare de acasă.Eu îi urez cât mai mulţi ani,mereu tânără,proaspătă,şi la nevoe chiar şi arţăgoasă.-

V.-Italia: Veşti îmbucurătoare am avut două: în Decembrie,familia lui Pitulia din Suedia a avut un nou copil(băiat),iar în Ianuarie şi familia Demostene Nacu din Paris a fost dăruită tot cu un flăcău.Cred că-i o treabă pozitivă pentru exilul românesc,intrat în decrepitudine precoce,numai dacă vor fi crescuţi în limba şi credinţa românească - ceea ce,pentru cazul de faţă,nu mă îndoiesc; altfel,ar fi flori aruncate la gunoiul cosmopolit.

Adulatorii"Vocii libertăţii"cresc.Dar din ultimul număr se vede clar că se îndeasă mai mult"fraţii" şi veneticii,care se ajută între ei. Observ că"Vatra" face mereu caz de"ocultă"; acest fapt desigur va bucura pe marii noştri"maniaci" ca Paulescu,Cuza,Căpitanul,Moţa,etc.Numai,ei să nu creadă că dracul se îmbracă şi în sutană de preot când vrea să facă vreo drăcie mai.. abitir. Parisul e cazanul satanei.Sunt informat că de Crăciun"oculta" şi-a strâns secăturile infiltrate în Mişcare.Ce a uneltit,se va vedea.-

T.-Franţa: Cu prilejul sfântului Praznic al Naşterii Domnului,gândurile noastre se îndreaptă către domnia ta şi întreaga redacţie şi administraţie a"Vetrei",urându-vă cuvenitele"sărbători fericite"! Noroc că Dumnezeu a mai dat şi sărbători oamenilor,căci cu această ocazie îşi mai aduc aminte unii de alţii,ba cei mai curajoşi chiar schimbă şi impresii.Cu toate că nu's un plătitor căutat al Vetrei,totuş sunt un cititor asiduu,deci n'aş vrea să mi se piardă bunătate de gazetă,pentru nimica toată...

Astă vară am fost pe la Paris şi-am stat de vorbă cu mai mulţi prieteni din şi mai multe nuanţe.Rezultatul,după cum le-am comunicat şi lor,e că m'am scârbit şi mai şi de porcăriile de-acolo. In privinţa cârmuirii,am aceleaşi deziluzii ca d-ta şi ca aproape toţi legionarii.Am simţit din prima zi că osiile căruţei scârţâie.Şi aceasta,nu că prea era încărcată,ci că încărcătura era rău repartizată pe centrul de greutate,iar unsoarea la roţi rămăsese aceeaşi ca pe timpul căruţaşului Aghiuţă,care cel puţin îi cunoştea meşteşugul şi,de bine de rău,o mâna,de nu scăpa boii în curtea vecinului.. Deci,cum spune răposatul Eminescu: "Alte măşti,aceeaşi piesă - Alte guri,aceeaşi gamă".Nu ne'ndeamnă,nu ne cheamă - şi-am rămas cu toţii reci! Şi asta-i păcat.Mare păcat! cum scrie P.Vălimăreanu în Vatra n.60. A-ţi da o părere n'are niciun rost.Pe lângă că nimeni nu te ia în seamă,te poţi pomeni că te mai iau şi peste picior,că doar numai miruiţii au dreptul la cuvânt,iar trupa,cum spunea Gh.Costea la Paris,"n'are dreptul să ştie ce fac cei mari"(cu sudoarea feţei ei)...

Constat că doi ani de eforturi întru"refacere" n'au adus nimic de bine în sânul familiei noastre legionare; după atâta scremut s'a schimbat numai firma prăvăliei(cum ar fi spus Argetoianu lui Carol II).Nu-mi pare deloc curios că aventurierul a făcut ce-a făcut; vina n'a fost a lui -omul şi-a făcut meseria lui,ca orice aventurier- ci numai a noastră,toţi am fost nişte incapabili,nimeni dar absolut nimeni n'a opus o rezistenţă serioasă. Ramura zisă"mexicană",care,Doamne iartă-mă,a apărut după ora 12,e mai vinovată decât ceilalţi prin faptul că s'a retras în vizuină,unde cu o resemnare demnă de cei mai aprigi martiri primea împunsăturile celor rămaşi cu aventurierul.Putea oare să iasă ceva bun din Rostock şi Fichtenhain,unde şefii trăiau sub teroarea sbirilor,iar prostimea adula pe Pătraşcu ce purta în geantă ordinea de bătae cu funcţiile în viitorul Stat simist? Sima n'a fost prost.Ştia bine din ce fel de material e construită piramida în al cărei vârf se cocoţase,cu consimţământul nostru.Nu,noi n'am fost legionari, ci cu toţii brigadîri după chipul şi asemănarea şefului.La aşa cap,aşa căciulă.Iată deci scepticismul meu în refacerea Mişcării cu astfel de oameni!

Cum poate să refacă Mişcarea Legionară omul care 10-12 ani a lucrat la descompunerea ei? Căci cunoscând toate ticăloşiile aventurierului şi ne luând nici o măsură împotrivă,ba încă acoperindu-le cu demnitatea lor de elită căpitănească,au deservit Mişcarea şi,să-mi fie cu iertare,au trădat-o.

Deci nu dela cei ce s'au complăcut în această situaţie poate veni salvarea.Mişcarea poate fi refăcută numai de oameni ce n'au gustat din otrava descompunerii.Aceşti oameni există,însă le lipsesc galoanele.Ori,cum noi sclavi ne-am născut,iubim jugul şi-l purtăm cu resemnare de slugă.Privim la exteriorul strălucitor al omului şi nu la modestia sufletului său.Şi câtă vreme n'om ieşi de sub acest blestem,nu putem vorbi de lucruri ce trec peste puterea noastră.- Pare-mi-se că redactorii Vetrei sunt cam de aceeaşi părere - şi foarte mulţi şi din cititorii ei.Lumea însă,îmbibată de filosofia aventurierului,vă taxează drept distrugători.Bine-ar fi dacă cei din posturile de comandă ale Mişcării"refăcute" ar reflecta la cele de mai sus. Nu firma trebue schimbată,ci interiorul prăvăliei.-

R.-Franța: Imi permit s'aduc în sprijinul articolului dv"Zorile libertății"din Vatra pe Sept.-Oct.1956,următoarele: In primăvara sau în vara lui 1956 a apărut în Figaro un anunț în care"Comitetul internațional jidovesc din Londra își exprima cu groază temerea că,la o eventuală retragere a trupelor rusești din țările satelite,popoarele s'ar răscula și s'ar deda la acte de violență contra evreilor".Atât și nimic mai mult.De ce ar face-o?.. nimic! Poate de florile mărului.. Rezultatul acestui foarte important anunț s'a văzut când cu răscoala Ungurilor.Trebuia intervenit pe orice cale pentru a împiedica pe Ruși să se retragă din țările robite,spre a scăpa pe jidovi de furia răsculaților.Așa s'a făcut intervenția în Suez! Trebuia în acelaș timp atrasă atenția lumii dela acest teatru de războí,pentru ca Rușii să poată face ce vor cu Ungurii.Și a reușit manevra foarte bine! D-l Guy Mollet ar fi afirmat referitor la această intervenție: "Ce-ar fi zis omenirea,dacă Franța nu sărea în ajutorul lui Israel?" Iar la reproșurile d-lui Hammarskjold,că Franța susține Israelul,d-l Pineau a răspuns că Franța n'are nicio intenție de a-și modifica politica...

Interesant că tot guvernele francez și englez au făcut presiuni mari în 1919 asupra guvernului român pentru împiedicarea acțiunii din Ungaria contra lui Bela Kun: forțele iudeo-masonice ar fi văzut cu ochi buni bolșevizarea încă de pe atunci a Europei de Răsărit.Nu ne supără că Franța susține neamul lui Israel,dar să nu se facă pe viața și pe libertatea noastră!

Ziceau Ungurii către ziariștii occidentali: "Vă uitați cum ne strivesc bestiile - și voi nu mișcați un deget"! Păi cum să miște Occidentul? că doar el ne-a vândut Rușilor! Churchill și Roosvelt au avut grijă ca vânzarea să fie definitivă.Că doar puteau să-i răstoarne pe Ruși demult,înainte de a se fi înarmat până'n dinți - și motiv de intervenție aveau în fiecare zi din 1945 încoace; dar atâta timp cât mai există viață în popoarele robite,acest lucru nu-i de dorit.Tot ce e dinamic trebue să fie exterminat de Ruși,iar când se va întâmpla eliberarea,ei,occidentalii,să nu găsească în aceste popoare decât turme de oi fără voință,care să se lase ușor inundate de toți paraziții din Occident,cu"comisiile" lor"economice".. Deci ei văd cu ochi foarte buni distrugerea de către Ruși a tot ce e rezistență serioasă dincolo de Cortină,- exact cum Stalin a asistat cu bucurie la sărbirea de către Nemți a Polonezilor din Varsovia în 1944.Dovada e că America -în acel timp crucial- a afirmat cu mândrie că.. nu-i amestecată în revolta Ungurilor.D-l Eisenhower declară pompos în vremuri de liniște că"America nu va avea odihnă până nu vor fi eliberate popoarele robite din estul Europei", pentru ca atunci când se ajunge la acțiune,să intre în pământ.Caracteristică pentru d-sa această întâmplare: când a fost numit rectorul Universității din Columbia,într'o discuție cu vechiul rector acesta se plângea că studenții nu sunt disciplinați și umblă peste flori în loc să meargă pe alei; d-l Eisenhower răspunde: "Păi.. o să trasăm aleele pe unde vedem că vrea mulțimea să meargă".. Și,cam așa a făcut: a trasat drumul lui Jukov până la Elba, peste parcul de flori al Europei; a trasat drum lui Bulganin și Hrusciov, prin coexistență,până la Londra,iar de cealaltă parte până'n China și Indii.

Rușii n'au adversar.Din 1945 până azi,lumea liberă a cunoscut numai 2 oameni serioși: Adenauer și Sygman Rhee.Să ne amintim numai de figura măreață a lui Adenauer la Moscova,cum i-a băgat în buzunarul dela spate pe bolșevici; și cum Eisenhower a alergat pe străzile Genevei să-i cumpere lui Jukov.. cadou pentru fata pe care nu o are.Și doară,Adenauer n'are la dispoziție nicio bombă atomică.Să sperăm că Germania se va ridica cât mai repede și va face ordine în Europa!-

M.-Italia: Văd că prietenul dela München îți comunică,retoric,că cei 3 mari discută"în folosul Mișcării și al Neamului".Iar,înainte Mișcarea și, cava mai pe urmă,Neamul? Nu este un bun auspiciu.. De altfel,încrederea mea e profund rănită,cu toată insistența unui prieten din Milano că,oricât de răi sunt,nu avem altă soluție,și că trebue să-i imbunăm noi; la asta am ajuns! Vai de capul nostru,al Mișcării și al Neamului!(aici,neamul stă bine la coadă)...

B.-Statele Unite: A fost grea dărâmarea criminalului,dar parcă și mai grea ar fi purtarea Legiunii pe drumurile ei.Eu am văzut de multă vreme asta și o văd și acum.Mă descurajează și mă scârbește faptul că văd atatea "grade"și foste"funcții",care până mai ieri erau"arhangheli" și"viteji", mari"idealiști",iar astăzi când au dat de un rost au uitat tot și nu vor să mai știe de nimic.Cu acest fel de idealiști nu se poate câștiga o bătălie.Cât despre evenimentele din Ungaria,nu se va întâmpla nicio minune.Chestiunea e de foarte lungă durată; vor continua doar protestele pela ONU,fără să se întâmple nimic deosebit - afară de faptul că-i aduc pe Unguri aici în USA cu ghiotura,uitând americanii că mai sunt și alți refugiați mai vechi, cari au fugit dela început de comuniști,nu după 11 ani...

C.-Canada: In general aici situația nu se prezintă deloc pe roze.Aceasta,

deoarece mult asteptata"unitate",de care am vorbit atâta,nu s'a realizat. Dacă unii din nói am plecat la drum cu inima deschisă,cinstiţi,nu tot asa s'a întâmplat şi cu o parte din foştii partizani de ieri.Cu,sau poate fără directive,aceştia nu au lucrat absolut deloc în spiritul regăsirii mult dorite.Ba din contră,au căutat să sape pe cât posibil,spre a îndrepta pârâul într'o anumită direcţie.La toate acestea au contribuit şi o parte dintre noi,cari au crezut că fac bine ne amestecându-se,- indirect,ne dând nicium sprijin Consiliului Conducător.

La acest capitol,îmi permit să mă refer şi la poziţia Dv,pe care nu am înţeles-o în ultimul timp.Personal,am considerat sprijinirea Consiliului Conducător ca una dintre marile datorii ce le aveam de dus la capăt.Indiferent dacă formula de conducere nu ar fi prezentat garanţii de viitor,trebuia,cei ce vorbisem atâta,să punem umărul şi să realizăm ceva.Era prima fază în care ne regăsisem cu toţii,când se cerea sprijinul absolut al tuturor.Trebuia să ne depăşim pe noi înşine,să lăsăm totul la o parte şi să punem umărul la treabă.Iată de ce deci,în momentul de faţă,văd că cu toţii suntem vinovaţi.Sunt sigur că,cu timpul,faptele rezultate dintr'un spirit de sacrificiu şi înţelepciune ne-ar fi desemnat pe Cel ce este în stare să ţină frânele în mână.Necesitatea unui singur suflet la conducere,o simţim cu toţii.Cred însă că acest lucru trebue spus direct Consiliului.Care,sunt sigur că,la fel ca şi noi toţi,frământă această problemă.

In acest sens,nu sunt de acord cu articolul dv,scris în ultimul număr din Vatra.Critica făcută este justă,dar acest lucru trebuia spus direct.După cât ştiu,aţi avut ocazie să vă spuneţi acest lucru direct conducerii.Eu cred că ar fi trebuit mai bine să răspundeţi chestionarului trimis de Secretariat,decât să daţi răspunsul public în Vatra.Imi este teamă să nu ajungem din nou să ne spălăm rufele în albia vecinului.

V'am scris toate astea sub imboldul gândurilor ce mă frământă,căci văd că ne pierdem timpul mai mult în discuţii şi critică,nerealizând nimic.Trebue să ne trezim,căci evenimentele ne vor depăşi şi ne vor găsi tot în aceeaşi fază.Cu mâinile în sân nu mai putem sta.Trebue să trecem la fapte.

Alăturat vă trimit suma de 10 dolari.Referitor la chestiunea bisericească: P.S.Teofil nu cred că se afirmă aşa de mult,după cum poate dă impresia în presă.In USA este izolat şi ţinut în umbră de P.S.Valerian,care domină; în Canada,unde credeam că P.S.Teofil ar porni în misiune,nu prea este văzut.-

B.-Franta: Imi place ofensiva luată în ultimul nr din Vatra,dar îmi pare că e cu 20 luni întarziere; între timp,s'a petrecut"destalinizarea"..

M.-Germania: Ţin să-ţi spun că ai cam plesnit-o iaraşi.. cu părerile tale despre neajunsurile şi necazurile din Mişcare,exprimate public în ultimul număr din Vatra.Această ieşire a ta,tocmai acum când ne străduiam să punem treburile pe roate,ne-a cauzat mari încurcături.-

S.-Canada: Am dat şi dau mereu alarma în toate locurile şi ocaziile pentru o efectivă conducere a Mişcării Legionare în marea luptă de eliberare a Neamului din sclavia comunistă.Cu mare atenţie v'am citit interesantul articol"Consideraţii necesare" din"Vatra"nr.60 şi,în afară de mult discutatul caz al P.S.Valerian -dorit,ales şi sfinţit după vrerea democratică a Românilor americani-, în restul articolului,în care tratezi problema actuală a Legiunii lui Codreanu,ai perfectă dreptate.Bateţi fierul până-i cald; de se va răci,în zadar îl vom toci!-

R.-Statele Unite: Multe lucruri sterpe am mai văzut petrecându-se în amarul exilului şi'n sânul comunităţilor româneşti de pretutindeni: lupte pentru întâietate,putere,şefie,etc.; pe urmă intrigi,multă critică,răutate,desbinare şi apoi nimic.. Frământări multe,dar fapte constructive foarte puţine.Putem afirma că printre puţinele înfăptuiri constructive ce s'au săvârşit în exil,ridicarea Căminului Moţa-Marin e una dintre cele mai însemnate opere care să vorbească viitorului de solidaritatea şi vrednicia românească, dacă nu cea mai însemnată.O operă în construcţie ca aceasta nu trebue lăsată la mijlocul drumului.Nu-i în educaţia oamenilor ce s'au încălzit şi închinat la crezul unei generaţii,făurit de Căpitanul ei,ce nu-şi găseşte asemănare în toată istoria Neamului nostru.Unde să fie oare soldaţii de caracter ai faptei,de altădată? Să fi rămas în urmă,fiind depăşiţi de acei ce critică de dragul criticei şi lucrările lor negativiste?

Credem că încă nu.Ce va rămâne înapoia criticelor altceva decât nimic? Va rămâne însă dupe urma faptelor,aşa cum a rămas şi va rămâne deapururi exemplul faptei nemuritorilor Moţa şi Marin,pe care noi cei de aici înţelegem să-i cinstim măcar cu atât: să terminăm un lăcaş de aducere aminte şi de pioasă recunoştinţă marilor eroi creştini români,Moţa şi Marin.De aceea vom continua a sprijini din toate puterile noastre terminarea construcţiei Căminului şi pe cei ce se ostenesc şi se îngrijesc a-l ridica.Nimeni nu ne poate da lecţii ce să facem cu banii noştri.

Găsim de asemenea necesară existenţa gazetelor de care amintiţi în ar-

ticolul Dv,pentru că în depărtările în care ne aflăm ele sunt singurele în care să găsim cuvânt luminos de învăţătură şi călăuzire dela cei ce au rămas cu inima bună şi sufletul curat şi credincioşi tradiţiei celor ce s'au jertfit pentru mântuirea şi nemurirea Neamului Românesc.

Indemnaţi la pace şi bună înţelegere pe prietenii Dv şi pe cei mari ai noştri.Nu-i ajutaţi la desunire.E singurul lucru bun ce-l puteţi face. Unitatea prin iubire ne va duce la victorie,iar critica şi desunirea,la înfrângere şi nimicire,aşa cum am învăţat din istorie şi dela bunii înaintaşi. Aceasta să ne fie marea şi imperioasa poruncă a timpului de azi şi a tuturor timpurilor: să urmăm cu sfinţenie legea unităţii,dacă nu vrem să pierim,chiar când va trebui a sacrifica mult din orgoliul eului propriu trecător,pentru a face să trăiască veşnicia şi mărirea Neamului nostru.-

C.-Argentina: Precum îmi scrie un camarad serios din Europa,d.Iasinschi, la invitaţia ce i s'a făcut să vie la întâlnirea cu ceilalţi doi,răspunde că e ocupat cu"căminul"şi cu Libertatea,sau că nu i se dă viza de trecere prin Franţa.Dar d.Iasinschi a acceptat să facă parte dintr'o conducere de trei,care nu poate lua hotărîri decât prin unanimitate.Acceptând acest lucru un om de talia lui,ca să zicem aşa,n'ar trebui să răspundă în acest mod. Ar fi trebuit să se gândească la acest lucru acum doi ani,când a acceptat. Desigur că adunarea dela Erding nu s'a gândit la astfel de inconveniente,şi rău a făcut şi în această privinţă.Camarazii nu şi-au putut închipui că unul din cei trei va pune picioru'n prag şi va da să se'nţeleagă,după cum trage concluzie şi camaradul care-mi scrie,că mai presus de existenţa Mişcării este căminul sau mai ştiu eu ce.Pentru ce scop e făcut căminul,se ştie.. La acea extremitate de continent nici nu cred c'ar putea servi nevoilor actuale ale Mişcării; pentru aceasta,ne-ar trebui o casă altundeva, iar dacă cineva dela conducere pune beţe'n roate pentru motivul că are chestia lui,atunci se va întări convingerea,bazată pe date precise,că este cineva acolo care nu poate să înţeleagă marile probleme ale noastre,că deci este o pacoste căzută pe capul nostru.. Câte unul care ne făcea sau ne face încurcături,se mai dă la o parte,şi noi zicem: bine că stă deoparte.Dar ce te faci atunci când e la un loc unde trebue ţinut seamă de părerea lui? Sunt unul din aceia cari am strâns bani şi pentru cămin,pentru Libertatea, etc.Climatul,natural,nu-i favorabil; din cauza aceasta mulţi stau deoparte, iar alţii sunt sceptici oridecâteori e vorba de o iniţiativă...

Revolta din Ungaria apare ca un adevărat miracol.Mi-a părut grozav de rău că n'am fost împreună.Chiar Vinerea trecută mi-am scos paşaportul.Vezi, te ameninţ cu venitul.. Acuma însă mă tot gândesc la mijloace.Esenţialul însă este că se pare că se netezeşte drumul.Până şi cei mai sceptici au început să vorbească de întoarcerea acasă.Cert este -şi acest lucru înseamnă mult: se pare că pentru prima dată Sovietele au avut un moment de şovăire.. Şi pentru prima dată,dela ultimul răsboi,se întăreşte părerea că libertatea o va căpăta şi ţara noastră,cu sau fără Aliaţi... Deocamdată participăm şi noi de-aici la orice manifestaţie ce se face în favoarea Ungurilor şi a tuturor naţiunilor captive.Am început să avem acces şi la radio.E vorba să facem un comitet care să antreneze întreaga emigranţă de aici.Legionarul se caracterizează prin acţiune dezinteresată; cel care-şi satisface o ambiţie, are un moment de urcuş şi pe urmă oboseşte,nu mai pune inimă.Cola îmi scrie din Chile că se grăbeşte să-şi lichideze întreprinderea şi să fie gata: nu vrea să lipsească,în cazul că se întâmplă ceva...

Cred că ai auzit sau citit prin gazete: şoferul legaţiei reperiste a cerut azil pentru el şi familie.S'a făcut mare tărăboi.La poliţie au declarat că cei dela Legaţie s'au pregătit cu arme şi tot felul de instrumente ca să reziste oricărui atac ce-ar veni din partea emigranţilor.Soţia şoferului nu fusese lăsată să iasă în oraş de 6 luni,de când era în servici.-

I.-Germania: Dacă Conducerea se va supăra pe articolul"Consideraţii necesare",în loc să ia imediat măsurile necesare dictate de urgenţa timpului, este cea mai bună dovadă că,odată cu Căpitanul,a murit şi Mişcarea. Iar noi, suntem un număr de cadavre,pe care valurile ne vor arunca încet,dar sigur, la margine.Asta înseamnează victoria jidanilor.Duşmanul a biruit! Nu te lăsa influenţat de nimeni,căci nu toate sfaturile sunt bine intenţionate.-

V.-Franţa: Articolul d-tale din n.60 al"Vetrei" este pentru Legiune,în starea ei de acum,absolut necesar.Amorţirea ei,prea mare,provine: din lipsă de Conducător(fie şi un prezidiu numeros,dar cu un şef viu); din lipsa unui program(cum aşteaptă chiar unii dintre străini,cari-ar fi vrut să colaboreze); dintr'o mare slăbire a disciplinei de ieri - şi din lipsa unei epuraţii.Şi,speranţa pentru o înviorare a sa e mai îndoielnică decât cea a fostelor partide de ieri,tocmai în împrejurările de azi.

De notat iarăşi,cu părere de rău: o umbră neplăcută peste punctul de program ce deosebea Legiunea de celelalte alcătuiri politice din ţara de ieri: grija de Biserica credinţei neamului nostru,- au aruncat preoţii de la Paris şi"episcopul" rătăcirii religioase din USA: tustrei legionari!...

P.-Austria: Cât despre mult discutatul articol din ultimul număr al Vetrei, aş zice că tăcerea era bună câtă vreme, la adăpostul ei, conducătorii construiau; dar dacă ea ar servi numai să acopere o lipsă de activitate, să protejeze.. tihna celor ce, acceptând, s'au obligat să conducă, atunci s'ar transforma automat în complice. De aceea înţeleg ca perfect justificat, după 2 ani de lâncezeală a conducerii, strigătul d-tale de alarmă. Justificat - şi foarte necesar: legionarii cari au urechi de auzit, şi ţin ca Garda să mai aibă vreun rol în acest exil, ar fi timpul s'audă!-

C.-Austria: In ultima vreme n'am mai primit Vatra şi am auzit c'aţi fi hotărît încetarea, din motive financiare.. Am aflat dela Viena că evreii noi sosiţi, ca refugiaţi "unguri", populează hotelurile cele mai scumpe, întreţin convorbiri telefonice costisitoare cu întreg mapamondul şi trăesc pe picior mare din dolarii şi aurul adus cu ei din sudoarea poporului maghiar; iar la emigrare sunt trataţi cu prioritate în special pentru USA, căci aproape toţi viceconsulii americani sunt evrei, şi anume: Bloomfield, Frost, Grünner, Heltberg şi Kirley (evreu din Budapesta).-

G.-Grecia: Cred că ştii din ziare că Grecia a reluat legături diplomatice cu România. Până acum însă, nimic în chestiunea şcolilor şi bisericilor noastre. S'au dus de 3 ori delegaţi la Atena, dar răspunsul a fost mereu: răbdare.. Astă vară, în munţii noştri, am petrecut foarte bine: aer curat, apă rece, sub brazi, stând pe aşternut de ferigă, lapte bun, miei în frigare.. Am luat parte la diferite nunţi şi logodne româneşti, pe care nu le voi uita niciodată. Locurile noastre sunt frumoase, dar în România există şi mai frumoase. Trec zilele şi anii, şi pentru noi nimic nu se mai îndreaptă. Am îmbătrânit în necazuri, mereu aşteptăm o zi cu soare...

A.-Franţa: La mulţi ani! Noroc şi toate cele bune! Pentru mine nu va fi sărbătoare până nu-mi voi vedea Neamul liberat, şi Fiul! Stau în pat şi zac. Nu mă doare nimic în afară de suflet. Mi-e groază de tineretul, deportat, după cum scriu ziarele. Vai şi vai de casele române de unde s'au smuls tinerii! Mi-e dor de fiul meu. Mă concentrez şi-l caut.. îi vorbesc, mă rog, ordon să nu se lase bătut, să nu cadă, să nu facă pe placul duşmanului! Umbră să fie, să fie însă drept, să nu se încovoaie. Dârz, să lupte mai departe, chiar din lanţuri. Să spere în minuni cereşti, dacă şi-a pierdut speranţa în omenire. In depresiuni, aleg singurătatea; tocmai ca un câine lovit de moarte.

Mi-e greaţă de cei ce-şi schimbă naţionalitatea pentru afaceri şi nu pentru a-şi scăpa viaţa. In definitiv, ar fi mai logic să-i lăsăm, ba să le ajutăm chiar să ne părăsească şi să devie ce-or vrea, numai Români să nu se mai cheme secăturile astea...

G.-Franţa: Aseară am văzut pe C-l Gârneaţă la Mitică: am căzut aşa ca boala pe omul sănătos, peste nişte piftie, cu sarmale şi o amărîtă de mămăligă. Mie mi-a căzut bine, că de Duminică nu mai mâncasem ca lumea; nu ştiu cum le-o fi căzut lor..

GORUNUL de Lucian Blaga

In limpezi depărtări aud din pieptul unui turn
Cum bate ca o inimă un clopot -
Şi'n svonuri dulci
Imi pare
Că stropi de linişte îmi curg în vine, nu de sânge..

Gorunule din margine de codru,
De ce mă'nvinge
Cu aripi moi atâta pace,
Când zac în umbra ta
Şi mă desmierzi cu frunza-ţi jucăuşă?...

...O, cine ştie? - Poate că
Din trunchiul tău îmi vor ciopli
Nu peste mult sicriul, -
Şi liniştea
Ce voiu gusta-o între scândurile lui,
O simt pe semne de acum:
O simt, cum frunza ta mi-o picură în suflet -
Şi mut
Ascult cum creşte'n trupul tău sicriul,
Sicriul meu,
Cu fiecare clipă, care trece,
Gorunule din margine de codru.

X

&&. "Unirea" Românilor catolici-uniţi din America vorbeşte, în nr 10-11 (1956), de recepţia dată de aceştia în cinstea maestrului Cotruş, "o frumoasă podoabă a Bisericii noastre".- Parc'auzisem însă că dârzul moţ e fecior de preot ortodox...

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.(1432): Moartea lui Alexandru cel Bun.E îngropat la Bistrița.
1 Ian.(1752): Soborul Moldovei decide că numai pământenii pot fi vlădici.
1 Ian.(1894): Apare"Vatra" lui Coșbuc,Slavici,Caragiale.
6 Ian.(1581): Henric al III-lea recomandă Dogelui pe Petru Cercel,fiul lui Pătrașcu cel Bun,care aspira la tronul Munteniei(îl va ocupa 1583-1585): "C'est bon oeuvre,sainct et,recommandable generallement a tous Princes et entierement,digne de commiseration d'assister les Princes affligésdesoles et depouilles de leur estat,comme nous nous,y sommes employes de tout notre pouvoir,credit,auctorite et moiens jusques a ce bon et assure point..".In aceeași zi,scrie și Caterina de Medicis,regina-mamă,o scrisoare la Veneția în favoarea pretendentului; iar la 14 Ian.,intervine cu o"bulă",tot către Doge și Republica de Veneția,însuși Papa Grigore XIII.-
6 Ian.(1802): Se naște,la Târgoviște,I.Heliade-Rădulescu.
7 Ian.(1940): Moartea prof.Gr.Trancu-Iași și Ch.Drouhet.
8 Ian.(1940): La Palermo,se lansează motonava"Balcic" pentru S.M.R.
9 Ian.(1792): Cu pacea dela Iași,Rusia ajunge de pe Bug pe Nistru.
10 Ian.(1493): Se naște,la Sibiu,Nicolae Olahus,coborâtor din Drăculeștii munteni și din Huniade,viitor arhiepiscop de Strigonium și regent.
10 Ian.(1475): Ștefan bate pe Turci la Rahova(Podul Inalt).-
11 Ian.(1600): Împăratul Rudolf II primește la Pilsen,în Boemia,o solie a lui Mihai Viteazul,"căpitan al țării"ardelene,compusă din Stoica vistierul și banul Mihalcea.Trimișii la"Habsburg"expuseră pe larg împrejurările ce siliseră pe Domn să cucerească Ardealul,se plânseră de lipsa de ajutor din partea lui Basta și cerură ca Mihai să fie recunoscut în Ardeal guvernator,cu titlul de duce,principe sau chiar rege,vasal al Împăratului,să se trimită bani pentru oștire și să i se cedeze și cetățile Hust,Satu Mare și Oradia,ocupate de oștirile imperiale"(P.P.Panaitescu).
11 Ian.(1865): Se înființează la Cernăuți,sub președ.lui Al.Hurmuzachi, "Soc.pentru literatura și cultura română în Bucovina" - reconstituită azi în exil prin grija prof.univ.Grigore Nandriș,cu sediul la Londra.
11 Ian.(1942): Av.Oct.Metea vorbește la Timișoara despre"Românii din Valea Timocului"; la 8 și 15 Febr.va vorbi la Caransebeș și Reșița.
12 Ian.(1601): Mihai Viteazul,pribeag,sosește la Viena cu episcopul Suhay,cu arhiepiscopul Ungariei Kutasy,cu o suită de 30 persoane și 16 trăsuri.Primit solemn la porțile orașului de mesagerii arhiducelui Matei,fratele împăratului Rudolf,e găzduit la hanul"Zum Guldin Hirschen".In capitala Austriei,unde figura sa demnă și mândră făcuse frumoasă impresie,Voevodul tratează cauza dreaptă a sa și a creștinătății,trimite rapoarte conducătorilor apuseni(ducelui Cosimo al Toscanei,până și regelui Spaniei,Filip III), și expune în două scurte lucrări autobiografice,pe latinește și italienește,toate luptele cu Turcii.
12 Ian.(1884): Eminescu,internat la Döbling,lângă Viena,scrie prietenului Chibici: "Tratamentul pare a consta în mâncare puțină și proastă.. Foamea și demoralizarea - iată cele două stări continue,în care petrece nenorocitul tău amic Mihail Eminescu".
13 Ian.(1878): "Fapta vitejească cea din urmă a Românilor a fost lupta dela Smardan,într'o Miercuri,la o săptămână după Bobotează.. Oștirile turcești au ieșit în bună pace din Vidin,iar în locul lor au intrat regimente românești.Așa s'a isprăvit războiul.Din Vidin au tras Turcii lui Osman cea dintâi ghiulea asupra noastră,iar noi,prin voia întâmplării,cea din urmă ghiulea de tun asupra Vidinului am tras-o"(Coșbuc).
15 Ian.(1858): O comisie de specialiști,profitând de o excepțională scădere a apelor Dunării,datorită secetei,stabilește definitiv punctul unde Apolodor din Damasc a ridicat,între 103-104,podul lui Traian: se înlătură astfel teza lui Sulzer,De Marsigli,Franke,după care podul ar fi fost construit la Celeiu,la jumătate cale între gura Jiului și a Oltului.
15 Ian.(1951): Sunt asasinați de comuniști,fără judecată,într'un lagăr de lângă Pitești,colonelul Marinescu și maiorul Retezilă.
17 Ian.(1491): Ștefan Vodă confirmă fraților Petru și Ioan satul Ceretenii la Cobâle(Soroca),cumpărat cu 133 zloți tătărăști."Iar hotarul acestui mai sus scris sat să fie începând dela capătul iazului heleșteului și peste câmp la un stâlp,de-acolo peste camp la un stejar mare,iar dela stejar peste deal peste stejăriș până la făget în sus prin hlabnic și iarăși pe deal până la acelaș iaz".
17 Ian.(1680): Se deschide la mânăstirea Sava,București,"Academia Domnească.Se va muta apoi în chiliile mânăstirii Măgureanu,până pe la 1821.
24 Ian.(1891): Se înființează"Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor".Primul președinte,matematicianul-arhitect Al.Orăscu; ultimul,N. Iorga,care transformase organizația într'un fel de feud personal.
24 Ian.(1918): Sfatul Țării din Chișinău proclamă ruperea oricărui raport de dependență față de Rusia.
24 Ian.(1942): Ziarul"Nădejdea"din Vârșeț anunță,printr'un inimos apel, că va începe să publice pentru Românii din Valea Timocului și a Moravei, cari nu cunosc literele latine,pagini românești cu litere cirilice.

24 Ian.(1942): Românii din Banatul"iugoslav"sărbătoresc la Vârşeţ,printr'un festival artistic-cultural organizat de"Astra",Unirea Principatelor,-despre care vorbeşte pr.Adam Fiştea.S'a cântat Hora Unirii,Cimpoiaşul,Dorul Ardealului,Negruţa,Arcaşul,Marşul libertăţii,La Carpaţi,potpuriuri naţionale,Răsunetul văilor,Trăiască România.La coruri,recitări şi jocuri şi-au dat concursul fanfarele şi corurile din Megiciu,Cubin,Petrovasala, Satul Nou,Vlaicovăţ,- şi elevii Internatului român.

25 Ian.(1465): Luând Chilia dela Munteni,"intră Ştefan Voivod în cetate şi rămase acolo trei zile petrecând şi lăudând pe Dumnezeu şi îmblânzind pe oamenii cetăţii,şi le puse acolo pârcălabi pe Isaia şi pe Buhtea şi-i învăţă să păzească cetatea de limbile necredincioase.Şi astfel se întoarse cu toată oştirea sa în scaunul său dela Suceava şi porunci Mitropoliţilor şi episcopilor şi tuturor preoţilor să mulţumească lui Dumnezeu pentru darul ce i-a făcut".

25 Ian.(1595): Mihai Viteazul bate pe Turci la Rusciuc: "cei doi paşi, Hasan şi Mustafa,fură ucişi,oraşul fu cumplit devastat şi ars,artileria turcească fu luată de Domn.Surpriza şi repeziciunea,cele două calităţi ale strategiei lui Mihai,avuseseră efect deplin"(P.P.Panaitescu).

26 Ian.(1880): Statul român răscumpără căile ferate.

31 Ian.(1418): Moartea lui Mircea cel Mare.E îngropat la Cozia.

Febr.(1462): Vlad Ţepeş scrie din Giurgiu lui Matei Corvin,cerându-i ajutor contra Turcilor: căci"dacă,Doamne fereşte,ne va eşi rău,şi ţărişoara asta a noastră va pieri,nici Măriei tale nu-i va izvorî de aici vreun folos şi vreun bine,căci ar fi în paguba întregei creştinătăţi"...

3 Febr.(1940): Soseşte la Constanţa motonava"Cavarna",construită la Livorno.

6 Febr.(1941): 300 de Români din Boian,Mahala,Cotul Ostriţei şi alte sate din Bucovina de nord,cedată Ruşilor de Carol II,sunt seceraţi de mitralierele ruseşti pe malul Prutului,în dreptul com.Lunca(Dorohoi),pe când încercau să treacă înot în România rămasă pe-atunci încă liberă.

7 Febr.(1775): "Prin Bucovina,luăm în mâinile noastre cheia Moldovei" (Kaunitz,cancelar imperial al Mariei Tereza a Austriei).

7 Febr.(1828): Ţarul Nicolae I desfiinţează autonomia Basarabiei

10 Febr.(1716): Fanarioţii pe tronul Basarabilor.

10 Febr.(1947): Cu tratatul din Paris,Rusia răpeşte iarăş Basarabia,-ba îşi atribuie şi o parte din Bucovina - şi plasa Herţa din Dorohoi.

11 Febr.(1866): Printr'un infam act de trădare,la care participă garda Palatului,în cap cu maiorul Leca,e răsturnat,noaptea,Domnitorul Cuza.Operă a liberalilor,gazeta lor"Românul",retorică şi patriotardă,prezintă astfel evenimentele: în seara de 10 Februarie locuitorii s'au culcat"în nomolul sclaviei şi s'au deşteptat dimineaţa în sunetul trompetei şi a strigărilor de veselie ce le anunţa că sunt liberi".Se laudă până chiar"caracterul spartan" al maiorului sperjur! O"mumă din popor",soră cu Efimiţa lui Caragiale,se adresează astfel conjuraţilor: "Salutare,dar,vouă,care aţi făcut onoare numelui de Români; salutare vouă care aţi realizat ceea ce Francezii n'au putut face la 93.."! Cetăţeanul turmentat din"O scrisoare pierdută" prezintă drept acte de identitate cunostinţa cu conu' Zaharia Trahanache în ziua"eroică" de 11 februarie,pe baricadele"revoluţiei"!

12 Febr.(1864): Şeful liberalilor progresişti,C.A.Rosetti,primeşte o scrisoare de încurajare şi simpatie dela Garibaldi,care pregătise o răscoală a popoarelor oprimate în Orient.Poza eroului italian a atârnat ani de zile în redacţia"Românului".

15 Febr.(1867): Se înfiinţează Facultatea de medicină din Bucureşti.

15 Febr.(1907): Isbucneşte marea răscoală ţărănească în jud.Botoşani, extinzându-se apoi în toată ţara.Propaganda reperistă uită deliberat să spună că moşierii mai întâi loviţi de dreapta furie a ţăranilor noştri erau jidani,în frunte cu faimosul Fişer.

16 Febr.(1883): Eminescu demisionează dela"Timpul",pe motiv că s'a admis colaborarea la ziar a unui N.Basarabescu,fără ca el să fi fost întrebat măcar: "Permiteţi-mi a vă declara -scrie el preşedintelui partidului conservator- că mie unuia nu mi-e încă cu totul indiferent cu cine împărtăşesc onoarea de a colabora la una şi aceeaşi publicaţiune".Lecţie de demnitate pentru savanţii şi literaţii din exil,care acceptă să scrie,alături de Vişoianu,Zissu,etc.,la foile comitetului antinaţional.

26 Febr.(1821): "Eteriştii şi zavergiii,adunaţi în mănăstirea Galata din deal de lângă Iaşi,pornesc în procesiune cu steagul alb pe care erau inscripţiunile: "Cu acest semn vei birui" şi"Renasc din cenuşa mea"(în elineşte),cu crucea şi cu fenixul ieşind din flăcări; fac rugăciune în biserica Trisfetitele şi pornesc spre Bucureşti.Pe strade se citeşte proclamaţia lui Ipsilante,prin care face cunoscut că s'a sculat pentru liberarea Greciei şi că trece în Turcia ca să combată pe inamic... Din nenorocire,răscularea Grecilor începe cu jefuirea a 600.000 lei dela bancherul Pavel Andrei şi cu măcelul a 80 de Turci,care,urmăriţi de Arnăuţi,se refugiase în bise-

rioa dela Golia"(Ion Ghica,în"Din timpul Zaverei",unde mai aflăm şi fraza melancolică: "Pe atunci,în mahalalele Iaşului nu se pomenea picior de Ovrei".

26 Febr.(1838): Se naşte Hasdeu la Cristineşti(Hotin).

28 Febr.(1785): Sunt traşi pe roată Horia şi Cloşca.

29 Febr.(1764): Moare,în vârstă de 55 ani,la Baia Mare,Petru Pavel Aaron dela Bistra,episcopul Făgăraşului."Trupul lui făr de stricare s'au adus la Blaj,în care vreme icoana Născătoarei de Dumnezeu din beserica cea din curtea vlădicească au plans,carea apoi,din poruncă împărătească au fost dusă la Viena,şi în locul ei alta asemenea făcută s'a pus.Acesta a fost om foarte cu sfântă viiaţă,şi cu mare înfrânare au trăit în toată vremea episcopiei sale,nici carne,nici lapte,nici oao,nici peşte nu au mâncat,la toţi diiacii din Blajiu carii erau la 300 au dat dela sine pâne de pomeană,afară de încălţămintele,care la mulţi le da.. Acesta în toate zilele la liturghie, şi la vecernie mergea la biserică,cântăreţii dintr'al său într'amândouă stranele plătea,nu suferea ca să fie vreodată beserica făr de candelă arzând,foarte milostiv era,carele cu viiaţa sa au arătat că şi acum poate ţinea viiaţa sfinţilor celor de demult".(Samuil Micu)

MOLDOVA de Eminescu

Din largi cărări de codru,din munţi cu vârfu'n nouri
Eşit-au Dragoş-Vodă,îmblânzitor de bouri
Mulţimea curgătoare s'a fost întors pe vale
Şi buciumele sună şi oile's pe cale.
Nainte merg moşnegii cu pletele bogate,
Ţinând toiege albe în mâinile uscate.
Astfel eşiau tot rânduri,venind de sub verzi ramuri
Copii,ciobani de turme,moşnegi,păstori de neamuri
Şi au întins moşia spre răsărit şi-amiaz
Pân'unde marea sfarmă de ţărm al ei talaz;
Au cucerit cu plugul,cu vârful dragei săbii
Pân'la Cetatea Albă,limanul de corăbii.
Sute de ani stătut-au stăpâni până la Nistru,
Luptând cu răsăritul,cu cuibul cel sinistru
De unde vin în roiuri în veci renăscătoare
Lumi spurcate şi rele,barbarele popoare,
Prin aspră vijelie ce vâjie şi bate
Sfărmându-se de graniţi de ziduri de cetate.
Stă neclintit Moldova,ţesând în pânza vremii,
Viteji îi erau fiii şi purtătorii stemii
Cei dătători de lege şi-aşezători de datini
Lumine din Lumine,Muşatini din Muşatini.

&&. NEORÎNDUELI BISERICEŞTI. In vederea unei limpeziri,deocamdată provizorie,a neplăcutei situaţii bisericeşti a Românilor din USA,"VATRA" a publicat,în Dec.1954,un apel al I.P.S.Mitropolit Visarion către clerul şi credincioşii din America,- apel rămas neascultat.Faţă de actuala tot mai rea situaţie,înaltul Ierarh vine acum cu următoarele lămuriri:

I. Cazul"arhiereului"TRIFA - este socotit în două feluri: de bisericile ortodoxe,fără multă discuţie şi chiar de la început ca un act de regretabilă rătăcire religioasă(ce se putea totuş îndrepta,dar,dintr'o socoteală greşită,vinovatul nu a voit); şi mult discutat,zadarnic,de câţiva prieteni ai săi politici,legionari,pentru cine ştie ce consideraţiuni prieteneşti, dar fără cuvenitul temei bisericesc legal.Situaţia sa,ca şi a întregei alcătuiri bisericeşti a Românilor noştri ortodocşi din USA,nu se va limpezi decat de viitorul Sinod al Bisericii mame din România.Până atunci,şi Trifa, şi clerul partizan,şi credincioşii(deşi nevinovaţi),rămân în rătăcirea religioasă a"Samosfiaţilor"ucraineni,- întâmplată din fericire peste hotarele Ţării noastre România,care a fost pururea ortodoxă de atâtea veacuri.

II. In cazul noului arhiereu TEOFIL IONESCU,hirotonit pentru Paris,de
care se tânguesc câţiva preoţi locali: i s'a pus în vedere demult să plece
din acea eparhie străină,în care i se îngăduise numai o trecere de scurtă
durată.Deasemenea,i s'a scris să nu ne amestece numele în nicio chestiune
bisericească din USA,- cum a făcut în isprava recentă dela Windsor(Canada).
In anarhia bisericească română actuală din America de nord(ca într'o
turmă fără păstor),nu e de mirare că se ivesc felurite neorînduieli grave:
dar se naşte întrebarea: ce fac organele"eparhiale" şi clerul local în ase-
menea împrejurări?.. Vinovatul se vede tolerat pe loc de doi ani,sperând
probabil să rămână apoi ales titular episcop.
Măsura luată de aici,din depărtarea altui continent,pentru asemenea
neascultare,este: Reîntoarcerea la locul său legal din Paris; iar,continu-

ând a locui în eparhie streină fără învoire oficial legală, i se menţine ruperea legăturii canonice, pe care singur şi-a cauzat-o, aplicată încă din Octombrie trecut. Şi chestiunea acestui afnieréu, ce se intitulează singur "episcop", ca şi Trifa, revine tot deslegării Sf. Sinod viitor din Bucureşti.-

&&. ROMANIA MUNCITOARE îşi închină nr 60 memoriei lui Gr. Gafencu, care, "în 1940, refuzand să se solidarizeze cu politica de apropiere de ţările fasciste", părăseşte Ministerul de Externe, acceptând totuş, îndată.. "greaua sarcină de ministru al României la Moscova"!.. In acelaş număr, defunctul e socotit, de G. Răutu, un cinstitor al"lumii libere"; V. Ierunca vorbeşte de "cruciat elegant - cruciada libertăţii, eleganţa libertăţii"; François de Menthon, de"credinţa sa faţă de libertate". Mai răspicat ca toţi e însă socialistul Gherman, directorul publicaţiei, care admiră lupta fostului ministru"pentru o democraţie clară, umană, garantând libertatea şi egalitatea OMULUI". Aşa fiind, afirmaţia generalului Gheorghe că Gafencu a murit"cu conştiinţa împăcată că şi-a făcut pe deplin datoria faţă de Ţara şi Neamul Românesc", e o consecinţă logică.

Va fi avut răposatul multe calităţi. Noi însă, pentru a ţine dreaptă cumpăna, suntem obligaţi să ne amintim că atunci când Carol a instituit dictatura, ucigaşă a libertăţii, defunctul a părăsit democraticul partid naţional ţărănesc şi a îmbrăcat uniforma cu chipiu a dictatorului, acceptând apoi, într'o ţară plină de puşcării şi lagăre, postul de ministru de Externe în guvernul ce asasinase pe Corneliu Codreanu şi-avea să masacreze, la 22 Sept. 1939, fiind el ministru, alte sute de Români naţionalişti, - guvern din care n'a înţeles însă să iasă nici după comiterea acestor nemaiauzite crime! Şi doară, cum ne spune, tot în"România muncitoare", d-l Frenay, "adevărata valoare a omului se desvăluie în marile încercări"!..

Ultrademocratul Gherman nu poate să nu fi ştiut aceste lucruri. Atunci, cum să ne explicăm superlativele elogii aduse unor calităţi, care au fost absente exact când aveau cel mai nemerit prilej de a se manifesta? Din consideraţia că"de morţi trebue spus numai bine"? sau să fie adevărat că, pe timpul sceleratei dictaturi, îmbrăcase şi d-sa faimoasa uniformă?.. Mai cinstit e d-l Comăniciu, când afirmă în acelaş număr că, în ultimul timp, defunctul"se apropia de inima românească cum rareori o făcuse în lunga-i carieră": dar asta-i altceva.-

&&. In nr pe Sept.-Oct. 1956, VATRA a publicat, la"Doruri şi necazuri", justa indignare a unui cititor, uimit de faptul că vestita şmecherie grecească reuşeşte să asigure cataonilor şi aici în exil privilegii în dauna refugiaţilor români, obţinând, în afară de legitimele despăgubiri şi ajutoare de la guvernul grec, şi stocuri de alimente, sau garanţii pentru intrarea în America din cele cuvenite băjenarilor valahi, - cu ajutorul, de pildă, al chiar unor foşti demnitari români, ca Caranfil sau col. Ivanovici.

D-l col. Ivanovici, voind, în BULETINUL MILITAR (Dec. 1956), să dea"un răspuns"pentru unii oameni de rea credinţă", - în loc să se ocupe de cele de mai sus, se leagă de o simplă chestiune de formă: cititorul nostru scrisese în adevăr, pe semne în graba redactării, sau pentru a simplifica lucrurile, că colonelul român ar procura palicarilor"vize de intrare în USA", înţelegând desigur prin aceasta garanţiile necesare vizei. De aceea facem noi, aici, două întrebări precise pentru d-l Ioanovici: 1/Este adevărat că din garanţiile obţinute dela Românii din America a distribuit şi Grecilor refugiaţi din România? 2/Când trimite firitisiri şi articole la"Vocea libertăţii"din Atena, ştie că această foaie a negat dreptul la viaţă naţională fraţilor săi Români din Tesalia, Epir şi Macedonia?..

&&. In conferinţa despre Ion Belgea, ţinută în Aug. 1942 la Berkenbrück şi publicată de"Omul nou"simist în 1952 la Salzburg, d-l Vasile Iasinschi vorbeşte şi de uciderea Căpitanului, de care a aflat în lagăr la Vaslui.

Citim la p.60: "Am trăit cu toţii ceasuri şi zile grele ca plumbul. Dacă ne-ar fi bătut cu tunul, ca să ne amestece carnea noastră cu ţărâna zidurilor care ne adăposteau, dacă ne-ar fi ciuruit piepturile noastre cu gloanţe de mitralieră, dacă ne-ar fi hăcuit trupurile cu cuţite, am fi simţit cu toţii cea mai mare binefacere, cea mai plăcută deslegare, cea mai dreaptă deslegare, cea mai dreaptă uşurare a unui sfârşit de viaţă, în lupta pentru mărirea neamului nostru".- Dar pentru că niciuna din aceste catastrofe nu s'a întâmplat, d-lui Iasinschi nu i-a mai rămas decât să semneze, pentru oamenii regelui asasin, o "înţeleaptă" declaraţie...

&&. "Câtă deosebire -se minunează"Glasul"minciunii- între alegerile de astăzi şi cele ale regimului trecut, cu politicienii care deslănţuiau demagogia lor electorală, cu bătăuşi care îngrozeau mahalele şi satele, cu jandarmi care"aplicau constituţia"!- Pe când acum, populaţia merge fără pic de constrângere să voteze pe candidaţii listei unice...

&&. ROMANIA, 15.III, N.York, vorbeşte despre"atitudinea guvernului american faţă de statele captive"; o cunoşteam deja: de când cu Ungaria...

Ş T I R I

* BELGRAD. Secţia de dramă a Liceului din Vârşeţ a jucat în comuna românească Begheiti piesa"Oamenii",regizor fiind N.Bocşan.In rolurile principale: Chermiceanu,Muţ,Bălan.-

- Soc.Culturală română din Vlaicovăţ a dat la 20 Ian. o reuşită serbare; fanfara a fost condusă de Nicolae Iorga; corul,de învăţătorul P.Lăpădat.-

- La 3 Febr.,comuna românească Coştei din Banatul"iugoslav"(locul de naştere al comandantului legionar Ion Belgea,ucis în Sept.1939 de guvernul "democrat"al României libere în care se refugiase),şi-a serbat 50 de ani dela înfiinţarea primei Biblioteci.Printre marşuri,hore,ardelene,cantate de fanfară,au vorbit învăţătorii Conrad şi Teodor Şandru; au citit poezii şi proză şi povestit d-nii Ion Bălan,Iulian Rista,Mihai Condali,Cornel Bălică,Simion Drăguţa.Pe lângă fanfară,cor,bibliotecă,la Coştei a luat fiinţă acum câteva decenii,şi ziarul"Opinca",în semn de revoltă şi ironie contra magnaţilor unguri ce luau în râs ţărănimea română,care purta opinci.Şi tot la Coştei s'aunăscut cercul literar"Lumina" şi revista cu acelaş nume,cu prilejul unui popas acolo,în 1946,a d-lor Vasile Popa,Radu Flora,Aurel Trifu,Aurel Gavrilă,Ion Bălan,Mihai Avramescu şi alţii.-

- Soc.Culturală română"Eliade Rădulescu" din Nicolinţi a prezentat la 13 Ian. la Ovcea,ca oaspe a Soc.Cult.locale"Steaua",un bogat program artistic cultural,cu participarea secţiei de dramă,folclor şi fanfară.S'a jucat piesa"Omul de rând",în regia învăţătoarei Iconia Cuzma.Fanfara a fost condusă de dirijorul Nicolaievici.- Intorcând vizita,Soc.Cult."Steaua" din Ovcea a dat la 10 Febr. o serbare la Nicolinţi.In prezenţa a peste 500 de persoane,programul a durat,seara,cirça 3 ore.Din Ovcea veniseră 80 persoane.Petrecerea a durat până în zori,când oaspeţii au fost duşi la gară cu fanfara.-

- Adunarea generală a Soc.Cult."Flacăra" din Begheiti a discutat"ruperea completă cu activitatea membrilor Societăţii în corul bisericesc",întrucât n'ar cadra cu"caracterul socialist al activităţii culturale"...

- Pe scena Teatrului popular din Novi Sad s'a jucat de curând,în traducere sârbească,"O scrisoare pierdută".-

- Nu de mult,s'au început lucrările pentru construirea a două poduri peste Dunăre: unul,la Belgrad,lung de 800 m,lat de 28,cu cale ferată dublă şi două drumuri pentru vehicule,va fi gata până la sfârşitul anului 1959; altul,la Novi Sad,montat pe 5 stâlpi,cu o lungime de 430 m.-

- Anul trecut au fugit din Jugoslavia,numai în Austria,2.654 persoane.-

* SANTIAGO.D-l Paul Constantinescu,profesor la Seminarul de Inginerie Economică şi,de Economia Politică,Geografia Economică şi Istoria Doctrinelor Economico-financiare,la cele două Universităţi locale,a fost decorat de guvernul italian,la 2 Iunie 1956,cu ordinul"Stella della solidarieta italiana".-

* BUCUREŞTI. Ni se comunică ştirea morţii vrednicului profesor Sava Saru,a soţiei sale,a fiicei Evdochia şi a ginerelui Varioti - toţi Români macedoneni.Data morţii nu ni s'a transmis.-

- La 6 Martie a încetat din viaţă prof.univ.C.Rădulescu-Motru,fost preşedinte al Academiei Romane.Inmormântarea s'a făcut la Bellu.Avea 89 ani.-

- Fostul prim ministru,Guţă Tătărăscu,a murit la Bucureşti.Oricât de "canalie" a fost,suntem obligaţi să constatăm că,pe câte ne amintim,în timpul guvernării sale asasinate n'au prea fost; ba,apogeul Mişcării de redeştepthre românească coincide,chiar,cu acea epocă.-

- Iustin Moisescu,mitropolitul Ardealului,a fost transferat ca mitropolit al Moldovei,în postul rămas vacant prin moartea titularului Rusan.-

- Conform ultimului recensământ,Bucureştiul are 1.236.905 locuitori: 1.159.727 români,43.492 evrei,11.626 unguri,5.361 nemţi,2.191 ruşi,536 iugoslavi,430 ucraineni,74 tătari,12.070"naţionalităţi nedeclarate"...

- Capitala României a fost pricopsită cu două nume evreeşti de străzi: strada Moses Gaster şi strada Abraham Goldfaden.-

- Guvernul Moscovei din Bucureşti a publicat de curând o listă de obiecte ce se pot trimite în Ţară,cu respectivele taxe vamale.Nu ne mai luăm ostoneala s'o reproducem: acest act,ca tot ce face sinistrul guvern,e tot banditesc: e suficient să arătăm că taxele vamale mai că egalează costul respectivelor articole pe piaţa reperistă!

- Vacanţa"de primăvară" durează anul acesta de la 30 Martie la 14 Aprilie.Paştele,deci,nu e cuprins în ea.Se vede că"poporul",care,precum se ştie, ne guvernează Ţara,nu vrea să mai audă de creştineasca sărbătoare...

- Doi delegaţi ai Râpârâii au fost în Africa pe Coasta de Aur,la 3-10 Martie,ca să se bucure de proclamarea independenţei noului stat Ghana - în speranţa intimă,probabil,că şi africanii vor avea poate vreodată un motiv identic să le întoarcă vizita...

- Insărcinatul cu afaceri al Elveţiei la Bucureşti a înmânat văduvei şoferului-agent Aurel Şeţu,cu titlul de indemnizaţie umanitară,un cec de 30.000 franci elveţieni.-

- Radio Bucureşti anunţă că în Ţară există 10.600 colhozuri şi întovărăşiri agricole,cuprinzând peste 673.000 familii şi o suprafaţă de 1852000 hectare.De curând s'a inaugurat,la Galaţi,al 10-lea raion de colhozuri.-

- S'a început reconstruirea Hanului lui Manuc,în curtea fostului hotel "Dacia".- Turneul Teatrului de Operetă din Bucureşti la Moscova s'a terminat la 17 Martie cu o reprezentaţie de gală,la care au participat Hruşciov, Mikoian,Pervukin şi alţii.- O expoziţie cu"Realizările RPR-ului sub primul plan cincinal" s'a deschis la 13 Martie la Fenian(Coreea comunistă).- La 14 Martie a început serviciul regulat aerian,de două ori pe săptămână,între Belgia şi RPR.- S'a deschis o linie aeriană de pasageri Ismail-Odesa.-

- Patriarhul Justinian a început încă din vara trecută o vastă acţiune de"epuraţie"a preoţilor creştini,bănuiţi de sentimente antimarxiste.(FEP).-

* WELLINGTON.Reprezentanţi refugiaţi ai naţiunilor robite s'au întrunit la 11 Nov.,cu scopul de a se organiza în vederea luptei şi a asistenţei unde e nevoe.Comitetul provizoriu are ca preşedinte un polonez,secretar bulgar şi casier român: d-l Alexandru Frunză; el mai cuprinde băjenari dintre baltici,ucraineni,cehi,unguri,iugoslavi şi albanezi.Prima-i activitate e strângerea de ajutoare pentru refugiaţii maghiari.-

* TORONTO.Duminică 2 Dec. s'a serbat la Casa Română unirea Transilvaniei şi Bucovinei.După Te Deum,a început praznicul,- unde pr.Nicolae Zelea a vorbit despre unirea Bucovinei,d-l N.Pătăceanu despre a Ardealului; iar d-l Ilarion Mintici despre.. P.S.Trifa.Ce legătură are Unirea cu zisul"ierarh", oratorul n'a lămurit; se vede că sistemul bolşevic de propagandă,cu făurirea faimosului"mit al personalităţii",face ravagii şi dincolo de frontierele imperiului lui Stalin...

- Colonia română s'a adunat în ajunul Crăciunului la Casa Română,în jurul"pomului".S'au cântat colinde şi împărţit daruri.Revelionul,cu masă bogată şi orchestră,s'a serbat tot la Casa Română,frumos împodobită cu harta Ţării,vederi din România,etc.-

- Duminică 10 Martie 1957,comunitatea română din Toronto şi împrejurimi a comemorat,printr'un parastas oficiat de pr.N.Zelea în biserica"Sf.Gheorghe",trista aniversare a asasinării grupului de 300 Români bucovineni din comunele Boian,Mahala,Buda,Cotul Ostriţei,etc.(jud.Cercăuţi),cari în zorii zilei de 6 Febr.1941,în timp ce încercau să treacă clandestin din Bucovina de nord,ocupată de ruşi,în România liberă,au căzut ucişi mişeleşte de focul mitralierelor ruseşti pe malul stâng al Prutului,în dreptul com.Lunca (Dorohoi),unde e vad de trecere.Din cei 300 de oameni,numai 3 au reuşit să scape cu viaţă,protejaţi de întunericul nopţii,şi să treacă înot în România.

In vara anului 1942,cu intrarea trupelor române în Bucovina de nord şi Basarabia,rudele şi prietenii celor căzuţi i-au desgropat şi identificat,iar rămăşiţele pământeşti,cu ajutorul autorităţilor locale,au fost transportate şi reînhumate în comunele de origină.-

* RIO DE JANEIRO. Părintele Anchidim Useriu(C.P.244 - Niteroi - Est.Do Rio - Brazilia),a tipărit un frumos calendar român ortodox de perete,cu foi pe luni.Pe fiecare din cele 12 foi e reprodusă câte o vedere scumpă: poarta de intrare în Alba Iulia,ţăran din Poiana Sibiului,Cetatea Albă,Mănăstirea Neamţ,poartă din Giuleşti(Maramureş),vechea mitropolie din Suceava,vedere din Gătaia(Banat),peisaj din Galiţa(Cadrilater),Ateneul Român, Biserica Negru-Vodă din Câmpulung-Muscel,statuia lui Ovidiu(Constanţa),şi Mănăstirea Hurezi(Vâlcea); iar pe copertă,chipul lui Radu Negru şi al Doamnei Ana.-

* SYDNEY.Intrebat la conferinţa de presă din Canberra de ce America n'a dat Ungariei ajutor militar,d-l Dulles a răspuns,la 13 Martie,că în Nov. nu exista niciun motiv.. serios pentru un astfel de ajutor: "Noi n'aveam nicio obligaţie în acest sens -a spus d-sa- şi nici nu eram de părere că, procedând aşa,am fi adus vreun servici poporului maghiar,popoarelor Europei sau păcii lumii".- De unde se vede clar că,de va fi să se prăbuşească odată Occidentul,va fi nu din cauza tăriei sovietice,ci din a propriei laşităţi!

- La recenta Olimpiadă din Melbourne,14 atleţi români"au ales libertatea"; 7 dintre ei au şi ajuns în Statele Unite.-

* **VIENA**. Se ştie cazul pr.Racocea, parohul capelei române ortodoxe din localitate, plecat în Sept.1955 să-şi vadă familia în Ţară - de unde însă, cu toată solemna promisiune a Consulatului reperist, n'a mai putut veni. A trimis atunci scrisori din Bucureşti câtorva Români de-aici, în care spunea că nu vrea să se mai întoarcă şi că i s'a dat parohie chiar în Capitală. Suntem astăzi în măsură să afirmăm, fără putinţă de tăgadă, că scrisorile i-au fost dictate - şi că faimoasa"parohie"bucureşteană" se reduce la postul de al 4-lea deservent, cu 200 lei pe lună, la biserica din Dudeşti-Cioplea, unde i s'a dat şi"locuinţă" o odaie cu uşa căscată şi pământ pe jos, iar patul aşternut cu paie în loc de saltea. Persoana ce-a reuşit vara trecută să răsbească până la dânsul l-a găsit cu ochii'n lacrimi, curăţind nişte legume pentru ciorba-i zilnică. Ca să-şi vadă unica-i fiică, căreea nu i s'a permis să-l viziteze, a trebuit să se deplaseze până'n Bucovina, dar însoţit; numai aşa a putut şi sta de vorbă!

In locul său, comuniştii au încercat s'aducă pe preotul Dodec, refugiat bucovinean, astăzi muncitor în fabrică, - sperând astfel să-l încurce în iţele lor necurate; dar acesta, deşi n'a fost niciodată legionar, a refuzat să meargă la Legaţie, preferând să-şi continue onesta-i muncă decât să-şi vândă sufletul.

Până la urmă a fost adus, cum am mai arătat, un preot Popescu, originar din Câmpina, care şi-a putut lua doar preoteasa şi-un copil de 4 ani; altul, mai mărişor, i-a fost oprit zălog în Ţară. Noul preot arată foarte speriat, umblă mereu încruntat, vorbeşte puţin. Dar dacă obedienţa-i comunistă se vede lămurit, neuitând niciodată să se roage cu cuvinte cât mai clar pronunţate"pentru guvernul republicii noastre populare", nu acelaş lucru se poate spune de respectarea tradiţiei ortodoxe, când îşi permite să cădelniţeze fără tămâie - sau să dea credincioşilor anaforă din chiflă uscată dela băcan, în loc de prescură. De fapt, are şi dreptate să ţie mai mult cu vechilii Moscovei din Bucureşti, cari, din jecmănirea bietei noastre populaţii, îi dau şi sfinţiei sale o leafă de 2.800 şilingi pe lună, iar coanei preotese, învăţătoare la plozii vânduţilor din Legaţie, altă mie de şilingi - totalizând împreună cam leafa a 10 muncitori români! Schimbarea standardului de viaţă s'a văzut numaidecât: din jerpeliţi, cum sosiseră din raiul lui Dej, acum se îmbracă foarte luxos, iar d-na a descoperit până şi.. coaforul! De unde, şi zelul faţă de"biserica" lui Stalin. Singurul care pare a rezista pe o linie mai românească e.. puştiul de 4 ani: solicitat, cu blândeţe, faţă cu altă lume: "cântă, tată, Ilenuşa şi tractorul", - el s'a pus să ţipe dând nervos din picioare: "nu v'eau p'ăla, că nu-mi p'ace"...

Românii din Viena ocolesc biserica cu slujitor devotat religiei lui Marx: uneori, nu-i chiar nimeni la slujbă. Când şi când se rătăcesc pe-acolo madame Pircher(reprezentanta"comitetului" lui Ţigoianu), moş Vasile Onea (care nu mai ştie ce e prin Ţară, de unde e plecat de peste 50 de ani), agenţii Legaţiei, ceva comunişti austrieci; nelipsit e numai d-l Atanasie Cunia, finul d-nei Pircher, fost odată naţionalist agresiv, - astăzi însă ţarcovnic la biserica lui Kişinevski, plătit cu 1.200 şilingi la lună; se vorbeşte însă insistent de nişte"permise" de import de ouă reperiste, al căror beneficiu ar fi suficient de considerabil pentru a neutraliza eventualele tresăriri de conştiinţă ale feciorului unui apostol de pe vremuri al redeşteptării române în Balcani.

Ceva mai multă lume se arată însă la sindrofiile organizate de Legaţie pentru preamărirea solemnelor momente de punere a jugului pe grumazii poporului român: motivul, decisiv la firile putrede, e că acolo se mănâncă şi bea bine, iar nevestele parvenite au"onoarea"să danseze cu"domnul consul". Astfel, la zaiafetul organizat la 6 Martie, pentru proslăvirea aducerii lui Groza de tancurile lui Vişinski la putere, s'au putut vedea tovarăşii Taşcu Cunia, Tanţa Svrcec, Opalinski, madame Rausch, Onea, Pospichal: exact persoanele cu care s'a fabricat şi un"consiliu bisericesc", ales după sistemul alegerilor reperiste.

Mâhnirea Românilor din Viena e mare, că biserica lor a încăput pe mâna comuniştilor; mai ales că s'a auzit şi aici de nesfârşitele scandaluri de la biserica din Paris, unde mai mulţi preoţi români ortodocşi stăruiau să se certe pe loc, în timp ce, din lipsă de preoţi, turma ortodoxă tânjea prin toate ţările Europei de dorul celor sfinte. De această lipsă au profitat agenţii comunişti, cari ne-au făcut să pierdem biserica din Viena, aici, în lumea liberă. Slujeşte, odată pe lună, la o biserică catolică, părintele unit Zăpărţan - iar adevăraţii Români acolo se duc acum; tradiţia îi mână însă spre biserica lor ortodoxă, din Löwelstrasse, înfiinţată acum 50 de ani!-

- Comisia"guvernului"Kadar pentru repatrierea refugiaţilor maghiari, venită în acest scop la 6 Febr. în lagărul din Mödling, a fost alungată de miile de desţăraţi cu pietre şi vehemente huiduieli; maşinile diplomatice şi protecţia celor peste 200 de poliţişti austrieci s'au dovedit foarte providenţiale întru salvarea pielei reprezentanţilor"guvernului"de asasini.

- Scrie"Donauschwäbische Rundschau",la 3 Martie,că printre Ungurii arestaţi de Siguranţa comunistă a lui Kadar pentru încercarea de trecere frauduloasă a frontierei spre lumea liberă,se găsesc şi 3.000 de copii!

* ANKARA.Inimosul prieten al Românilor,Enver Esenkova,ne comunică: "Monitorul Oficial al Republicii Turceşti cu data de 18 Oct.1956 publică pe prima pagină o decizie a Consiliului de Miniştri prin care se"interzice introducerea şi difuzarea în Turcia" a otrepei fepeiste"Glasul Patriei". Iată cum înţelege guvernul turc să interpreteze originea nefastă a fițuicii: "ziarul Glasul Patriei(e) tipărit la Berlin Est de către conducătorii guvernului Republicii Populare Romane".- Se vede clar că guvernul d-lui Menderes,deşi nevoit să întreţină relaţii comerciale cu vânduţii din România,nu a ezitat o singură clipă să taxeze la justa lui valoare ziarul minciunii.Decizia guvernului turc e cu atât mai semnificativă că prin ea se urmăreşte dezaprobarea actelor şi atitudinii ipocrite a guvernanţilor de la Bucureşti.Aceasta făcând,Turcia s'a angajat şi mai vârtos în lupta de eliberare a neamurilor oprimate".-

- Cu decizia n.8571 din 17 Ian.,guvernul a interzis introducerea şi difuzarea în Turcia a unei serii de cărţi tendenţioase,trimise din Grecia la Şcoala Teologică din Halki. "Guvernul d-lui Adnan Menderes -comentează d-l Esenkova,care ne trimite şi această veste- înţelege prin aceasta să-şi manifeste acordul cu revendicările naţionale de independenţă a Macedoniei.Aspiraţiile legitime ale popoarelor macedonene de a dispune de dreptul de a constitui un Stat liber în frontierele etnice şi lingvistice,găsesc la poporul turc cea mai frăţească înţelegere.Decizia guvernului turc e plină de învăţăminte în acest sens; campania întreprinsă de responsabilii greci, de a desnaţionaliza populaţiile macedonene,e total dezaprobată".- Ce palmă teribilă dă un popor străin acelora dintre politicienii noştri cari, flataţi de linguşelile,în care palicarii sunt meşteri cu tradiţie,uită de frăţia cu Românii ce pier sufocaţi în Grecia!

* ZUERICH.Asoc.Elveţienilor din România şi-a ales,la 9 Febr.,următorul comitet: Kuendig,preşedinte; R.Philippe,vice; N.Staeger,secretar; V.Philippe,casier; F.Isenschmid şi R.Pfaff,cenzori.Intrunirile Asociaţiei sunt fixate în prima Sâmbătă a fiecărei luni,la orele 20,în Café du Nord,etaj I.

* PARIS."Anunţăm cu adâncă părere de rău încetarea din viaţă la Paris, la 30 Ian.1957,a lui Grigore Gafencu,care lasă un gol de neînlocuit în rândurile luptătorilor pentru eliberarea ţării şi umple de durere pe toţi cei ce l-au cunoscut.Tăcerea mormântului se aşterne peste un glas ascultat cu respect atât de noi cât şi de străini.Fie-i ţărâna uşoară" - anunţă FEP.

Defunctul a fost director al ziarelor"Argus" şi"Timpul",ambasador la Moscova şi ministru de Externe în guvernul care,la 22 Sept.1939,a asasinat mii de legionari.-

- La 15 Martie a încetat din viaţă,la peste 80 de ani,sculptorul Constantin Brâncuşi,gorjan de origină.-

- "Uniunea parlamentarilor români în exil" a protestat contra"alegerilor" organizate de reperişti la 3 Februarie,cerând alegeri libere în Romania,sub control internaţional,şi retragerea trupelor sovietice de ocupaţie.-

- La Paris s'a înfiinţat o"Ligă a Drepturilor Omului",având ca preşedinte un român,N.Dianu,şi secretar un evreu,J.Bercovici.Având în vedere mai ales persoana secretarului,nu credem că avem motive de entuziasm: se ştie cum, pe vremuri în Romania,"drepturile omului" erau apărate ori de câte ori un jidan lua o palmă,dar niciodată când Românii neaoşi erau pur şi simplu asasinaţi.-

- "Organizaţia Lucrătorilor Români în exil(O.L.R.)comunică: In Adunarea Generală,Constitutivă care a avut loc pe ziua de 12 Ian.1957 la Paris sala E Societes Savantes,au fost aleşi în Consiliu următorii: Albu Alexandru, Brăilă Stoian,Bucur Atanase,Ciulei Constantin,Ciurdăreanu Mihai,Costăchescu Petrache,Dumitriu Anton,Rădulescu Octavian,Seleşan Ioan,Songa Gheorghe, Stănicel Ioan.In urma propunerii d-lui Seleşan Ioan,aprobată la unanimitate de către Adunarea Generală,membrii Consiliului au făcut o declaraţie pe cuvânt de onoare,că pe tot timpul mandatului nu vor face nicio politică partizană".- Primind acest"comunicat",am întrebat imediat la secretariat despre rostul noii organizaţii; neprimind niciun răspuns,suntem nevoiţi să facem uz de o scrisoare particulară din Paris,detaşând-o astfel de la"Doruri şi necazuri": Organizaţia"muncitorească" -citim- este o creaţie a"Ligii" prin Stoicănescu.. făcută cu scopul de a aduna oameni cu care să susţină pe Fărvănescu -sau poziţia lui- cu care Fărcăşanu să poată avea un cuvânt în America,unde este de unul singur,cu Barbu care-l duce de nas şi-l speculează ca şi pe Rădescu.La Proşti le-a spus că,de vor reuşi,vor putea debloca nu ştiu câte milioane de dolari... Că au intrat şi de-ai noştri în

"organizaţie",era firesc: doar sunt aliaţi pe chestia Pârvănescu.Sunt grupa lui Crivăţ-Mircea Domitriu-Iasinschi.Acuma nu ştiu cum mai stau; am auzit că"organizaţia" este un fiasco - mai ales după ce şi-au văzut dărâmat visul cu biserica...

- Tribunalul civil al Senei judecând,la 5 Dec.1956,procesul intentat de Consiliul ales al Bisericii române ortodoxe din Paris,a decis ca părintele Pârvănescu,deja destituit de I.P.S.Mitropolit Visarion,să părăsească oficiul de paroh - şi locuinţa din Jean de Beauvais în cel mult 8 zile,predând totul părintelui Graţian Radu.După această lămurire definitivă -din păcate pe cale judiciară- păr.Graţian,noul paroh,a oficiat Duminică 17 Februarie prima slujbă,în prezenţa a peste 80 de credincioşi,începând cu resfinţirea obiectelor de cult,a altarului şi interiorului bisericii,şi terminând cu sf.liturghie.Numărul participanţilor ar fi fost desigur şi mai mare,dacă eternii zavistnici nu răspândeau svonul că"are să iasă cu bătae".

După slujbă,părintele Graţian a ţinut predica următoare:

Iubiţi credincioşi,Din anul 1944,cu ocuparea Ţării de către trupele sovietelor ruseşti,tragedia şi calvarul Neamului Românesc nu ating numai pe cei dintre graniţele Ţării,ci s'a întins şi resimţit până aci,accentuându-se cu începere din anul 1946,sub forma unei haotice indisciplini.Nu fac o recapitulare a tuturor etapelor,şi nici nu mă fac judecătorul nimănui.Trebue însă să arăt că de un an şi mai bine de zile această biserică a fost zguduită adânc de ultimele convulsiuni ale anarhiei - fructul trist al desrădăcinării şi al pribegiei.Nu caut cauzele şi nici vinovaţii.Sunt însă convins că totul a fost dominat de o incalificabilă ignoranţă şi nu de-o rea credinţă.Dacă ignoranţa este la baza haosului,atunci nu pot să nu mă întreb: a cui oare să fie vina? Mântuitorul,când a trimis în lume pe ucenicii Săi,le-a zis: Mergând,învăţaţi toate neamurile,botezându-i în numele Tatălui şi-al Fiului şi-al Sf.Duh,poruncindu-le să păzească toate câte v'am poruncit vouă.Altă dată le-a zis: Voi sunteţi lumina lumii şi sarea pământului; dacă lumina din voi va fi întuneric,cu cât mai amarnic va fi întunericul din jurul vostru?

Şi-acum întreb: cât au înţeles şi cât au crezut în aceste porunci sfinte cei purtători de har şi chemaţi a învăţa şi a lumina? Dacă ei credeau şi învăţau ce trebue,şi credincioşii cu siguranţă că ştiau ce spune Sf.Ap.Pavel: Voi toţi la un loc sunteţi trupul lui Hristos,iar fiecare în parte sunteţi membre ale acestui trup.Şi Dumnezeu a pus în Biserică întâi pe apostoli,al doilea pe prooroci,al treilea pe învăţători.. Cu alte cuvinte,credincioşii cunoşteau că şi biserica are nişte rânduieli care durează de aproape două mii de ani şi sunt aşezate de Dumnezeu.Şi cunoscându-le, dar mai ales crezând în ele,se păzeau de-a se face judecători ai preotului sau episcopului.

Dar fiindcă şi acest ultim act al dramei bisericeşti a luat sfârşit, vă pot spune că cu toţii aţi câştigat; nu există câştigători şi pierzători. Aţi câştigat cei cari aţi înţeles dela început că nu este vorba de un conflict personal,ci de nişte principii de temelie ale ordinei şi disciplinei bisericeşti care trebuesc respectate - şi nu v'aţi înşelat.Aţi câştigat şi cei cari aţi crezut altfel,pentru că până la ora aceasta sunt sigur că v'aţi convins cu toţii de eroare.Şi ce câştig mai mare ar pretinde cineva când caută calea cea adevărată şi-o găseşte?

Se va spune că este o absurditate a se susţine că dintr'un conflict amândouă părţile ies biruitoare: cineva trebue să fi pierdut! Da,a pierdut vrăşmaşul,de care spune sf.evanghelie că semăna noaptea neghina în grâul bietului om care trudise toată ziua.A pierdut cel pe care Sf.Petru îl descrie în ţermenii următori: "Am văzut pe satana căzând ca un fulger din cer şi alergând ca un leu,mugind şi răcnind,căutând pe cine să apuce şi să înghită": acesta a pierdut,iubiţi credincioşi,şi pierderea să-i fie în veci.

In altă ordine de idei,cred că mulţi vă întrebaţi: ia să vedem preotul ăsta încotro o ia,cu cine va merge,cu ce partid sau grup îşi leagă soarta? Intrebare care pare legitimă,căci din nenorocire precedente sunt destule, şi şi vechi.Şi ca să nu mai aşteptaţi cine ştie cât până a descoperi,v'o spun eu azi-aci.Am un partid; şi încă îi sunt şef.Partidul meu se cheamă Parohia Română Ortodoxă din Paris"Sf.Arhangheli"; iar programul l-am primit în ziua când m'am făcut preot.In virtutea acestui program mă voi strădui să adun aci,sub straşina Altarului,tot ce este român creştin ortodox în acest oraş,în care vremelnic suntem găzduiţi.-

* NEW YORK. In Statele Unite s'a descoperit recent cel mai grav caz de spionaj dela executarea soţilor Rosenberg încoace.Natural,în favoarea Rusiei comuniste.Şi,iarăş natural,şefii odioasei"întreprinderi",cari au şi fost arestaţi,sunt toţi evrei: Jack Soble cu balabusta-i Mira,Jacob Albam,şi alţii.-

Crăciun

* ROMA. In după amiaza zilei de 23 Dec. a avut loc în baraca"suedeză"din lagărul de refugiați Triest serbarea Pomului și datinelor de Crăciun. Sala a fost împodobită cu două hărți: a României robite și ciuntite, și a României întregite, visate de noi toți.-Invățătorul Gheorghe Ionescu vorbește de istoria sfântă a fugarilor Iosif și Maria; speranțele ce trebue să și-le creeze fugarii actuali din ziua Nașterii și din rezerva sufletului lor pentru a preîntâmpina vitregia soartei și a se face ecoul durerilor fraților și părinților din Țară în lumea occidentală; Crăciunul copilăriei cu datinile sale și Crăciunul pribegiei cu întreaga-i gamă de iluzii pierdute; datoria refugiaților de a-și păstra limba și obiceiurile până la întoarcerea în Țară, care nu poate să rămână în veci o colonie. Dă exemplu pe frații din Jeiani, Noselo, Bardo (Istria), cari-și păstrează limba părinților, cu toate persecuțiile și presiunile masei Slavilor ce-i înconjoară; se bucură de prezența Românilor din Bosnia și Timoc, cari prin dârzenia de veacuri a părinților lor au posibilitatea să se înțeleagă atât de minunat cu noi; plesnește cu vorbe grele pe cei ce, veniți mai ieri din Țară, vorbesc ungurește, sârbește, etc., numai românește nu. România de mâine va realiza visul neîmplinit al unui mare gânditor și om politic român, Corneliu Zelea Codreanu, spre fericirea Neamului.

Elevii romani recită apoi Nașterea Mântuitorului, de S.Dimitriu; din "Țara de departe"de Maria Gâzdaru, Crăciunul copiilor de Oct.Goga, Colind de Radu Gyr, O brad frumos; din"Poeme fără țară", Poveste de Crăciun de V.Posteucă, Poemul nașterii de N.Novac, Crăciunul pribegiei de N.S.Govora. In jurul Pomului, toți au cântat: O brad frumos, Du-te dorule cu bine, Moș Crăciun. S'au împărțit cozonaci, mere, portocale, alviță, smochine, bonboane, țigări.-

- In seara de Crăciun, învățătorul Gh.Ionescu a împărțit, refugiaților din Triest, darurile sosite din partea Domniței Ioana și Prințului Nicolae: haine, ciorapi, încălțăminte, albituri, țigări, bonboane, câte o mie de lire de căciulă. Dacă au fost neglijați unii din grupul"românesc"(care știu ungurește, sârbește și alte limbi, numai românește nu vor să-și învețe odraslele), mare atenție s'a acordat în schimb Românilor din Jeiani, Noselo și Bardo (Istria), feciori de remarcabilă frumusețe și demnă ținută națională. La fel celor din Batkovici (Bosnia), Vlahi cari numai numirile administrative le au în limbă străină. Deasemenea de multă simpatie s'au bucurat Românii din Banatul"iugoslav" și din Timocul"bulgăresc". Acești frați înstrăinați ne dau cea mai instructivă lecție de menținerea limbii românești, cu toate vicisitudinile unui vitreg destin.-

- Vrednicul dascăl Gh.Ionescu, care, spre totala pagubă a instrucției naționale a puilor de Români din America, nu reușește să iasă din lagărul de refugiați Triest, - a scos, natural în lagăr, a doua ediție, și mai reușită, a Abecedarului său, destinat copiilor Românilor din exil.- Nu-i simtomatic faptul că toate operele pozitive ale exilului românesc apar pe truda și slabele mijloace ale înșiși autorilor, în timp ce banii publici se prăpădesc pentru sporul osânzei fericiților ce-i mânuesc?..

- In ajunul Crăciunului a pierit în nordul Italiei, într'un accident de aviație, comandantul pilot George Gasperoni, soțul cântăreței Irina Frățiță.-

- "Armonia"părintelui Tăutu a organizat la 9 Dec., în sala FUCI, o șezătoare în amintirea Unirii Transilvaniei. "Trăiască regele", pus cu dibăcie în continuarea imnului național italian, a prins publicul în picioare.. După câteva cuvinte ale monseniorului, a vorbit, cu lux de exemple, despre"poezia populară română", prof. Mircea Popescu. Legende, doine, cântece de înstrăinare și haiducie, strigături, descântece, bocete, orații de nuntă, au fost interpretate de d-na Maria Dejana, d-ra Claudia Tramontini, pr. Traian Crișan, mons. Tăutu. Corul a cântat, cu obișnuitul.. succes, Lugojana, Trandafir cu două flori, Omul când e necăjit, Trandafir de pe cetate, Peste deal la nana'n vale. Soliști: Chiuzbăianu, Luana Declesis, d-na Pascarelli, ing. Giotta.-

- Asoc. Italienilor din România și secția română a Comisiei pontificale de asistență au organizat la 23 Dec. Pomul de Crăciun. Preoții Caproș și Bonaventura Moraru au vorbit despre Crăciun și binefacerile aduse omenirii de Nașterea Domnului, exprimând speranța în liberarea Patriei; iar corul, condus de ing. Giotta, a cântat colinde. După împărțirea darurilor la copii, pribegii români și italieni au petrecut câteva ceasuri în duhul amintirilor.

- Mons. Ovidiu Bejan a fost numit, la 15 Dec., judecător la Sacra Romana Rota, tribunal suprem eclesiastic compus din 15 membri: distinsul nostru compatriot, doctor în Dreptul Canonic și Civil, e primul român -și primul catolic de rit bizantin- care face parte din înalta instanță.-

- La adunarea g-rală a Asoc."Giovane Italia", ținută în Palazzo Marignoli la 22 Dec., a luat cuvântul și compatriotul nostru Nicolae Bujin - ca"reprezentant al tineretului de peste cortină", - cum citim în ziarele italiene, care-i reproduc și poza la tribună.-

- Duminică 27 Ian. a avut loc la Palazzo Marignoli o manifestație a"Internaționalei libertății",pe tema"Politica Moscovei și situația în țările subjugate".Au vorbit dr.Lucidi,baronul Gabor Apor pentru Ungaria,dr.Janikovski pentru Polonia și N.P.Comnene pentru România.Publicul a fost numeros și ales.Delegatul român,cel mai aplaudat,a atacat energic pe Occidentali, amintind împrejurările din 1919,când aceștia au dat ultimatum României pentrucă îndrăsnise,cu alungarea lui Bela Kühn,să scoată cancerul comunist din inima Europei - iar astăzi,când Românii și-au făcut din nou datoria contra bolșevismului,acelaș Occident i-a făcut cadou Rusiei sovietice.- Manifestația a fost pe larg redată de presa italiană și de radio Roma.-

- Asoc.Internațională de Poezie și Asoc.Intelectualilor refugiați în Italia au organizat la 11 Martie,în sala Asoc.Presei Romane,o șezătoare literară,unde a vorbit,cu cunoscuta-i competență,despre"Poezia română de ieri și de azi",prof.Mircea Popescu.Poezii de Asachi,Andrei Mureșanu,Gr.Alexandrescu,Bolintineanu,Alecsandri,Eminescu,Macedonski,Coșbuc,Goga,Crainic,Pillat,Adrian Maniu,Radu Gyr,Blaga,Minulescu,Bacovia,Arghezi,Barbu,Cotruș,Busuioceanu,Vintilă Horia,Șt.Baciu,Ierunca,Yvonne Rossignon și Al.Gregorian,- traduse de Camilucci,Cianciolo,Ciureanu,Del Conte,Mititelu,Onciulescu,Ortiz,Mircea Popescu,Spiritini,- au fost interpretate de Sonia Verdirosi și Valerio Degli Abbati.-

* BUENOS AIRES.Institutul de Economie și Finanțe de pe lângă Universitatea din La Plata,condus de prof.Orest Popescu,a organizat în Nov.1956 o Expoziție Interlatină a Științelor Economice.Din catalogul ce ni s'a trimis,al cărților expuse,desprindem și câteva nume de autori români: D.Andronescu,Gabriel Bădărău,M.Celarianu,G.Ciorănescu,D.Gusti-N.Cornățeanu,G.N. Leon,Vintilă Mihăilescu,I.Moga,T.C.Orezeanu,M.Plessia,Orest Popescu(cu 9 lucrări!),Lascăr N.Săveanu,I.Simionescu,G.Tașcă.-

- Ziarul"El Pueblo" din 25 Nov.1956 publică fotografia unui grup de refugiați români manifestând pe străzile Capitalei cu pancarte contra comunismului; cum și,pe o pagină și jumătate,povestea evadării dela Legația reperistă din B.Aires a șoferului George Coman,- a cărui fotografie,cu familia și cu d-nii N.Arnăutu și Demostene Nolla,e deasemeni redată.-

- "La Prensa din 5 Nov.1956 publică darea de seamă a manifestației anticomuniste a refugiaților de toate naționalitățile pe străzile din B.Aires, precedată de o întrunire la care,printre vorbitori,s'a distins compatriotul nostru Demostene Nolla.-

DE ANUL NOU de Grigore Alexandrescu

Să stăpânim durerea care pe om supune,
Să așteptăm în pace al vremii ajutor.
Căci cine știe care și cine-mi poate spune
Ce o s'aducă ziua și anul viitor?

An nou,pe tine însă te-aștept cu mulțumire,
Așa cum te dorește tot neamul omenesc.
Fiind o mică parte din trista omenire,
Și eu a ta sosire cu lumea o slăvesc!

Când s'a născut copilul cel așteptat să vie
Ca să ridice iarăși pe omul cel căzut,
Un drept cu el pe brațe striga cu bucurie:
"Sloboade-mă,Stăpâne,fiindcă l-am văzut".

Astfel să zică drepții,de vor vedea'mplinite
Câte într'al tău nume ne sunt făgăduite,
O an,prezis atâta,măreț,înoitor!
Incepi,prefă,renaște și totul îndreptează,
Arată semn și celor ce nu voiesc să crează,
Adu fără zăbavă: o turmă și-un păstor!

&&. Precum citim în"Donauschwäbische Rundschau"(8 Ian.1957),"guvernul" lui Kadar,disperat de refuzul Ungurilor,abia scăpați în libertate,de a se întoarce acasă,înscenează,pentru uzul propagandei,o comedie destul de simplă ca organizare: camioane cu lume sdrențăroasă sosesc la granița austriacă,unde oamenii,cu boccele în spate,sunt puși să mărșăluiască,surâzători, spre interiorul țării; mai încolo,agenții"guvernului"filmează această... întoarcere în țară a"refugiaților maghiari".După care,toți se suie iar în camioane și pleacă de unde au venit.- Pasăm geniala idee celor dela"Glasul patriei"...

&&. Ne întreabă un cititor: "Ați putea să-mi spuneți cărei necesități, stringente și actuale,a luptei de eliberare a Țării,îi corespunde costisitoarea construcție dela Aravaca?"- Pasăm întrebarea d-lui Iasinschi...

DIN ZIARE, CARȚI, REVISTE

* ROMANIA, Febr.1957, N.York: "Intre 1949 și 1951 se aflau în închisoarea dela Aiud 7.400 de deținuți. Dintre aceștia, circa 6-700 erau legionari, întemnițați încă de pe vremea regimului Antonescu. O parte dintre ei au fost eliberați la 23 August 1944 și rearestați la 6 Martie 1945. Sunt singurii cari nu au căzut sub prevederile nici uneia dintre amnistiile decretate de guvernul comunist. Ei sunt plasați în clădirea T, împreună cu deținuții de drept comun.. Nu e nici o îndoială că regimul administrat celor închiși era unul de exterminare. Hrana consta dintr'o rație de 125 grame de pâine sau mămăligă pe zi, un terciu (zeamă de porumb) și o ciorbă de legume. Odată pe săptămână, ciorba avea urme de carne. Prizonierii aveau dreptul la trei minute de duș la fiecare două săptămâni. Deținuții erau bătuți de către gardienii închisorii cu vâna de bou, cu pumnul sau cu picioarele".- Aceste constatări le citim în chiar oficiosul comitetului d-lui Vișoianu!-

* SALZBURGER NACHRICHTEN: "La sfârșitul săptămânii, în lagărul de refugiați Siezenneim s'a ajuns la mari dezordini, în care fură implicați numeroși refugiați, ceeace făcu necesară o viguroasă intervenție a jandarmeriei și poliției. Din fericire, au fost doar puțini răniți. Jandarmeria și poliția au reușit să domine situația numai după amenințarea serioasă că vor face uz de arme. Pricină a tumultului au fost puternicele tendințe antisemite printre refugiați, cari, în majoritate, sunt de părere că refugiații evrei din lagăr sunt tratați cu preferință la emigrarea în USA. Refugiații mai sunt porniți pentru faptul că tovarășii lor de soartă evrei sunt vizibil mai bine îngrijiți de către organizațiile ce le stau la dispoziție.... Conducerea lagărului a decis separarea refugiaților evrei de cei maghiari".-

- Acelaș ziar povestește, la 10 Ian., cum, în timp ce masa refugiaților unguri își plânge prin lagăre nenorocirea, "o clică de Unguri -desigur evrei- a și luat legătura cu bursa neagră a bijuteriilor, aurului și devizelor", semănând astfel discreditul asupra adevăratelor dureri ale noilor refugiați.-

* LEGEA, Nov.1956, Teroarea din Macedonia: "Atragem atenția tuturor Românilor cu dragoste de neam asupra tragediei ce se consumă în Macedonia, europeană și creștină, în mijlocul veacului XX. Intoleranța și teroarea, susținute de sus, față de Românii trăitori în hotarele politice ale Greciei e aproape de necrezut. Și totuși este! Rugăm pe Românii din exil să se informeze exact asupra situației fraților din Macedonia. Și să-și revizuiască apoi atitudinea față de nația grecească".-

* NEW YORK DAILY MIRROR, 8 Febr.1957, Grecia democrată?: "Cu prilejul unei scurte călătorii în Europa, am vizitat și Grecia și am rămas surprins când am văzut cum sunt tratați Românii și Bulgarii din partea nordică a țării. Populația aceasta, cunoscută cu numele de Vlahi, trăește în Grecia (actuală) dela 165 a.C., dar e prigonită și distrusă de vecinii Greci. In Cipru, Grecii se bucură de totală libertate, dacă nu și independență, și pretind încă drepturile lor,- în timp ce neagă altora aceleași drepturi".-

* AMERICA, 22 Ian.1957, Vasile Basarabescu: "Din nefericire, cei însărcinați cu ajutorarea Românilor refugiați -în ciuda datoriei lor și a dreptății,- unii aduc în America greci în loc de ROMÂNI,- când ei sunt puși pentru ROMANI acolo unde sunt,- iar un ziar romanesc din 6 Ian.57 publică atitudinea organizației, pe care o reprezintă, în cazul refugiaților unguri veniți aici. Nu cred să fie cineva contra ajutorării refugiaților, fie ei chiar unguri, dar atâta vreme cât noi avem REFUGIAȚI ROMANI, avem DATORIA sfântă să-i ajutăm pe ei, fiind pentru noi înaintea oricăror refugiați greci, unguri...

Românii luptă în munții Țării încă dela începutul invaziei criminalilor comuniști în Țară, ca partizani, iar restul poporului se luptă din toate puterile, sabotând și boicotând regimul banditesc și cauzându-le cu mult mai mari pagube politrucilor și murind cu mult mai mulți ROMANI decât cei dela Budapesta. De ROMANI, însă, nu se ocupă nimeni. Destul de trist. Ungurii s'au complăcut atâta vreme cu situația, ei fiind -cu ideile lor- prin excelență foarte apropiați de doctrina comunistă. A ne aminti comunizarea lor încă din 1918, când nu erau Rușii la ei!.. Și acum, că s'au mișcat puțin, nu este bine să uităm pe ROMANI pentru ei, cum face de exemplu o publicație românească. Nu trebue să uităm nici faptul că ROMANII AMERICANI au venit aici acum 50 de ani tocmai din cauza torturilor și jefuirilor ce le făceau Ungurii împotriva Românilor"...

* GLASUL POPORULUI, Detroit, Nov.1956, Intoleranța grecească: "Grecii din insula Cypru insistă pentru isgonirea autorităților engleze care guvernează teritoriul acela. Ei și cu întreg poporul grec cer libertate, mai ales atașarea insulei la Grecia proprie. Cuvintele lor de ordine sunt libertate, democrație, dreptate. Insă pe de altă parte Grecii se poartă ca cei mai detestabili tirani cu minoritățile etnice de acolo. Pe bieții Aromâni îi apasă azi

mai rău decât infidelii Turci de odinioară.Turcii vor fi fost aspri,nu încape vorbă,însă de religia omului nu se atingeau.Dar actualul guvern grec a închis toate şcoalele şi bisericile Românilor Macedoneni.Aşa dar Grecii cer libertate şi suveranitate pentru o insulă despre care nu se poate zice că au tot dreptul la ea.Dar libertatea altora o violează fără nici o mustrare de conştiinţă".

După ce reproduce cunoscutele declaraţii ale lui Daskalakis,publicate şi în VATRA,"Glasul poporului"continuă: "Iată logică veritabil grecească! Pentru greci,libertate; pentru alţii,domiciliu obligatoriu,expulzare.Şi cugetă aşa Grecii ştiind bine că atunci când şi-au întins pentru întâiaşi dată stăpânirea peste Macedonia,Aromânii erau demult acolo,se găseau acasă la ei! Şi când te gândeşti că mai un sfert din comerţul Vechiului Regat Român era în mâna paşaportarilor greci,fără ca elementul autohton să-i tulbure cu nimic,îţi vine'n minte clasica maximă că de greci să te temi chiar şi atunci când îţi aduc daruri".-

* <u>BILD TELEGRAF</u>,Viena,5 Martie 1957,<u>Mihai se împacă cu Madame Lupescu</u>: "Văduva fostului rege Carol al României,Madame Lupescu,mai târziu Prinţesa Elena,a sosit la Geneva,pentru a se întâlni acolo cu fostul rege şi fiu al lui Carol,Mihai.Intâlnirea a fost aranjată de regina Ana,nevasta lui Mihai. Motivul principal al întâlnirii ar fi o discuţie cu privire la moştenirea regelui Carol.Mihai s'a arătat principial de acord să se împace cu Madame Lupescu".-

* <u>MACEDONIA</u>,N.York,Febr.1956,<u>Interview cu A.S.R.Prinţul Nicolae al României</u>: "Unul din principiile hotărîtoare ale moralei publice a Occidentului,sancţionat de Carta Atlantică,de Carta Naţiunilor Unite şi de toate tratatele internaţionale,e dreptul popoarelor la autodeterminare,adică dreptul fiecăruia din ele de a decide singur de propria-i soartă.Dacă popoarele din regiunile macedonene ar decide liber să convieţuiască în cadrul unei comunităţi suverane,cu respectarea drepturilor popoarelor vecine,o astfel de soluţie ar reprezenta desigur o posibilitate pozitivă în valutarea factorilor păcii de maine...

România,care n'are nimic de revendicat în afara graniţelor naturale, adică ale Daciei traiane până la Nistru,şi care n'aspiră la altă expansiune decât cea corespunzătoare vocaţiei sale culturale,ar vedea cu multă recunoştinţă un regim bazat pe dreptate pentru Românii din peninsula Balcanică. Un regim just pentru Românii abandonaţi de toţi,când protectoarea lor spirituală trece însăşi prin grele încercări,ar avea maine o imensă valoare. Prietenii,la nevoie se cunosc.Şi-apoi,nu complotează contra nimănui Românii de peste hotare dacă se roagă şi vorbesc în limba lor,diferită de a ţării de baştină.Cum nici pe noi nu ne-a preocupat deloc în trecut,şi nici în viitor n'are să ne preocupe,dacă Grecii,Bulgarii,Sârbii şi Albanezii vorbesc şi se roagă în propria lor limbă pe pământul nostru".-

<u>CHEMAREA LUPULUI,FRATE PRIBEAG</u> de Goga

Te-am auzit cum hăuleai departe,
Infiorând pădurea'nzăpezită,
Bătrâne lup,cu gura istovită,
Etern pribeag al câmpurilor moarte,
Te-am auzit cum hăuleai departe.

Te-am auzit,şi'n ceasurile grele
Ce mă gonesc cu vifore turbate,
Am priceput chemarea ta de frate,
Şi-am priceput că'n noaptea,fără stele,
Tu eşti tovarăş visurilor mele..

Tu,numai tu,neîmblânzită fiară,
Ce-ţi strigi pustiei patima flămândă,
Şi'n prigonirea câinilor la pândă,
Iţi plimbi prin codri ura solitară, -
Tu înţelegi un suflet fără ţară...

&&. Un"mesaj"de Anul Nou,dela d-l <u>Const.Lupascu</u>,USA: Fiind fiziceşte departe de patrie,dar mereu cu icoana ei în mintea şi inima mea,departe de cei cu care mi-aş împărtăşi dorurile,ideile,idealul,fiind pe aceeaşi linie şi având acelaş ţel ca ei,- de aici,de peste Atlantic,eu vă trimit salutul meu camaraderesc şi frăţesc,şi doresc ca Anul Nou să aducă Legiunii Arhanghelul Mihail succes,iar conducerii triumvirale actuale multă sănătate,înzecite puteri,şi reluarea cu tot duhul a liniei trasate în puri termeni creştini de cel ce a fost,este,şi va fi,şi va trăi deapururi în inimile generaţiilor româneşti viitoare - <u>Corneliu Zelea Codreanu</u>.

Şi,doresc tuturor legionarilor de pe glob,care sunt cu gândul şi ţinta celor către neamul în durere şi lanţuri,care au acelaş ţel -eliberarea neamului- să trecem cu încredere la credinţa creştină a neamului românesc, să trecem fără întarziere la unire şi la unificarea forţelor creştine legionare într'un singur nucleu,şi apoi să trecem la fapte şi la lupta de eliberare a neamului românesc.

Doresc grabnica regăsire şi unire spirituală a tuturor legionarilor credincioşi Legiunii Arhanghelului Mihail şi Neamului Românesc.Doresc ca Consiliul Conducător al Mişcării Legionare să regrupeze toate spiritele legionare,toate forţele valabile,spiritualiceşte şi moraliceşte eficace,şi concentrarea Consiliului Conducător într'o localitate geografică favorabilă, de unde să se ia cârma Mişcării Legionare. Anul Nou 1957 să aducă unitatea spirituală creştină în eul legionar; să aducă succes,prosperitate,şi intensificarea luptei pentru salvarea cu un minut mai devreme a Patriei şi Neamului Românesc.Motto legionar: Credinţă,Unitate,Fapte.-

S E M N A L Ă R I

* Virgil IERUNCA,"Littérature roumaine",în "Encyclopédie de la Pléiade", III,Paris,1956.- În abia 15 pagini,directorul"Caetelor de dor" reuşeşte să dea cititorului străin o imagine destul de precisă,deşi personală şi,prin urmare,adesea discutabilă,a desvoltării culturii noastre,dela textele religioase din sec.XV până la opera scriitorilor din exilul de astăzi,dintre care sunt citaţi Cioran,Eliade,Eugen Ionescu,Busuioceanu,Yvonne Rossignon.

Cele două pagini asupra poeziei şi spiritualităţii populare au imensul merit că ne scutesc de obişnuitele banalităţi,care abundă în acest domeniu. Când în limba franceză există o"Panoramă a literaturii române contemporane" ca aceea din 1938 a d-lui Bazil Munteanu -precisă,fără pedanterie; dispusă "istoric",dar nu schematic; profesoral-universitară,şi totuşi"deschisă" vederilor inovatoare-, autorul acestui nou profil al literaturii noastre îşi putea permite luxul unei reinterpretări originale.O fi un defect al nostru, dar nu de astăzi preferăm repeţirii plicticoase,sarbede,scolăreşti(în sensul rău al cuvântului),ceea ce Italienii numesc o"regândire"("ripensamento") a materiei luată sub observaţie şi prezentată apoi altora.

Caracteristic pentru"metoda" lui Ierunca e chipul în care-l prezintă pe Eminescu("poet naţional nu prin locul pe care-l face naţiunii în poezia sa,ci prin însăşi poezia sa"): nu altfel decât într'o sugestivă alăturare de Hölderlin.Exemplară e deasemenea epuizarea critică a lui Odobescu în patru rânduri: "e un scriitor savant,care se apleacă asupra trecutului ţării sale cu toată nobleţa propriului suflet şi eleganţa propriului stil: e tipul însuşi al boierului român,care-şi descoperă neamul în meandrele arheologiei".Iar pe Iorga îl recunoaştem autentic în definiţia de"Erasm al Balcanilor,ros de mânie şi mântuit de cuvânt",cum Vasile Pârvan e întreg când despre el,ca filosof,se spune că"desvăluie în tragedie prestigiile tăcerii şi ale morţii".-

* Eugeniu COŞERIU,"La geografia linguistica",Montevideo,1956,şi"Logicismo en la gramatica",Montevideo 1957.- Sunt numai ultimele două dense studii ale tânărului profesor român basarabean dela Facultatea de"umanităţi"şi ştiinţe din Capitala uruguayană; fiindcă din lista de pe spatele coperţei rezultă că e vorba,în realitate,de cam a zecea lucrare publicată de dânsul, an de an,din 1952 până astăzi,pe tăcute,în colecţia Departamentului de lingvistică din Montevideo.Nu putem fireşte intra,aici,în detalii; şi nici competenţa necesară n'o avem.E de subliniat totuşi,la o lectură în grabă,înalta ţinută ştiinţifică a studiilor,cunoaşterea la şi a problemelor -gramaticale şi filosofice- ale limbii,ideile originale chiar acolo unde,ca în cazul primei lucrări,autorul se mulţumeşte să prezinte,sintetic şi limpede, "metoda" de cercetare,denumită"geografie lingvistică".-

* Octavian BUHOCIU,"Thèmes mythiques carpato-caucasiens et des régions riveraines de la Mer Noire",extras din"Ogam(tradition celtique)",VIII,4, Aug.1956,Rennes.- Preţioasă contribuţie la studiul mitologiei noastre: autorul,animator al Centrului român de cercetări dela Paris(pe cât de substanţial în activitatea sa,pe atât de modest şi fără sgomot),urmăreşte câteva motive folcloristice româneşti,ca acelea ale mărului minunat şi"dulfului",în raport cu motive similare la Osetii din Caucaz,pentru a ajunge la concluzia,interesantă şi din punct de vedere istoric,că aceste teme mitice au fost aduse pe meleagurile carpatine ori de ciobanii noştri,care cu transhumanţa au ajuns şi de cealaltă parte a Mării Negre,ori de Alanii nomazi,în timpuri destul de îndepărtate.Cercetarea e deosebit de sugestivă, şi-şi ia materialul din colinde în special,dar şi din baladele populare,din basme,din descântece.Avem numai regretul că d-l Buhociu nu şi-a publicat comunicările la Centru,făcute între 1951-1954 sub titlul "Vânătoarea,transhumanţa şi haiducia în spaţiul carpato-danubiano-pontic",unde sunt,cum însuşi autorul ne-o spune într'o notă în josul paginii,consideraţii asupra originii,desvoltării şi importanţei"Mioriţii"; dar ne consolează speranţa, pe care tot dânsul ne-o dă în altă notă,că va continua studiul comparativ al temelor mitice carpato-caucaziene.-

* Giovanni FILIP,"Pio IX e i Romeni",Roma,1956.- A făcut foarte bine autorul că şi-a strâns în volum diferitele articole publicate în "L'Osservatore Romano" din 1952 până în anul trecut,şi care se referă nu numai la legăturile Papei Pius al noulea(cel atât de discutat în Italia pentru rolul jucat pe timpul"Risorgimentului") cu Românii -între altele,acest Papă a ridicat provincia metropolitană de Alba Iulia şi Făgăraş,scoţându-i pe credincioşii transilvăneni de sub jurisdicţia Primatului din Strigonia-, dar privesc şi alte,nu mai puţin importante,figuri şi evenimente,din istoria românească: Ştefan cel Mare,"athleta Christi"; Mihai Viteazul,"erou al creştinătăţii"; mitropolitul unit Ioan Vancea(1820-1892); istoricul ardelean Augustin Bunea(1857-1909); "cavalerul alb"Ioan Huniade,a cărui origine şi ale cărui virtuţi valahe sunt revendicate şi documentate(lucru cât se poate de util,în organul Sfântului Scaun,mai ales astăzi,când Ungurii par a avea

toate drepturile şi meritele); prinţul monsenior Vladimir Ghica,mort la
peste 80 de ani în temniţele reperiste; Iuliu Maniu,căruia i se face însă
un merit din a fi luat poziţie alături de aliaţi("aliaţii"Rusilor,să nu
uităm) pe timpul celui de al doilea răsboi mondial şi a se fi opus trimite-
rii soldaţilor noştri dincolo de fruntariile naturale ale ţării,- ceea ce
nu credem că rezultă de undeva,iar,dacă ar rezulta,înseamnă că Mihalache,
care s'a luptat în Transnistria,avea o judecată mai acută; abatele dela mă-
năstirea"Cetăţuia" din apropiere de Iaşi,Bonteanu,trecut la Catolicism,du-
pă multă frământare("durerile celei de a doua naşteri").Ultimul capitol
priveşte prea mult uitata contribuţie a trupelor româneşti la eliberarea
din 1683 a Vienei.Cum se vede,e vorba de o preţioasă serie de revendicări
legitime ale noastre,publicate într'un ziar de importanţa,nu numai religi-
oasă,dar şi politică,pe plan internaţional,a"Observatorului roman".Prefaţa
cărţii ne aminteşte încă odată dragostea pentru Români a mons.Canestri.-

* IMITAŢIUNEA LUI CHRISTOS,tradusă după originalul latin,în"Biblioteca
Ieremia Valahul",Basilica del Santo,Padova 1956.- Frumoasă treabă au făcut
-şi-i felicităm- preoţii franciscani români,în frunte cu venerabilul părin-
te Bonaventura MORARIU,gândindu-se să reediteze,revăzând-o,traducerea din
1902,dela Bacău,datorită unor confraţi de-ai lor,a acestei cărţulii de că-
pătâi,care şi pe pământul românesc,cum se ştie,a avut,dealungul veacurilor,
o mare răspândire: vreo 12 versiuni,în afară de prima,în slavonă,din lati-
nă,a lui Udrişte Năsturel,dela 1647.

Cuprinde patru cărţi,cu un apendice -"Impotriva deşertăciunii acestei
lumi"- la a treia.Şi anumite capitole -despre răbdare,despre trebuinţa şi
suportarea necazurilor,despre luminarea minţii,despre vinovata curiozitate,
mai ales despre desbinare - credem că pot face mult bine pribegiei noastre.

Dacă uneori alegerea cuvintelor e fericită -"înfrângerea inimii"pentru
"căinţă" e perfectă-,alteori ne isbim de moldovenisme("toate cele","lese":
subj.dela"a lăsa"),de alterări inexplicabile ale unor cuvinte comune: "îm-
părtăşenie","comunicătură","relăsare",- ori de românizări care nu merg:
"nutrimânt",corăspus","moralizătoare","traetat",etc.Facem aceste observaţii
în speranţa unei noi ediţii,în care e bine să se păstreze toată aroma de
"fagure de miere"a limbii noastre: cum se cuvine pentru o carte atât de pre-
ţioasă şi de necesară sufletelor în suferinţă şi surghiun.-

* Abatele Petre GHERMAN,"L'âme roumaine écartelée",Paris,1955.- Cartea
aceasta,care a obţinut în ultimul timp şi un râvnit premiu,e până astăzi
cea mai completă şi serioasă documentare a suferinţelor"bisericii tăcerii"
în România cotropită de Ruşi.Consideraţiile autorului se bazează totdeauna
pe actele şi faptele guvernului dela Bucureşti,care sunt reproduse,in ex-
tenso,din presa oficială a regimului.Alături de suferinţele celor două bi-
serici catolice,de rit bizantin şi latin,sunt atestate -fireşte,cu ceva mai
puţină înţelegere- suferinţele bisericii ortodoxe,faţă de care comuniştii,
având deaface cu marea masă a populaţiei,au folosit o altă tactică(nu deo-
sebită,bunăoară,de aceea pe care au folosit-o faţă de Biserica romano-cato-
lică acolo unde aceasta e majoritară,în Polonia de pildă): în orice caz,
trebue subliniat cu plăcere efortul de obiectivitate al autorului,care e
însă mult mai puţin obiectiv când,la p.23,scrie că Monarhia şi în speţă Re-
gele Mihai,"speranţa unităţii şi simbolul independenţei naţiunii",consti-
tuia obstacolul cel mai serios la sovietizarea ţării(la care totuşi Regele
şi-a dat tot preţiosul concurs,din 1945 până în Dec.1947; iar în exil,şi-l
dă,împiedicând o unire efectivă şi rodnică a pribegilor prin susţinerea o-
dioasei camarile Lazăr-Vişoianu).

Volumul,care,repetăm,cuprinde tot materialul esenţial privitor la pri-
goana antireligioasă din Repere -decrete comuniste,scrisori episcopale,mo-
ţiuni,schimburi de misive între guvern şi autorităţile ecleziastice,mărtu-
rii directe,etc.- şi ne pune faţă'n faţă figuri de eroi ai credinţei(episcopii
Ioan Suciu,Iuliu Hossu,Augustin Pacha,Vasile Aftenie,iar dintre ortodocşi
sunt pomeniţi la loc de cinste ultimul patriarh legal Nicodim,mitropolitul
Irineu al Moldovei,episcopul Grigore de Huşi,toţi trei dispăruţi în chip
misterios) şi figuri de ticăloşi,ca sovrompatriarhul Justinian Marina,uneal-
tă nelegiuită a dictaturii şi a asupritorului străin,şi mitropolitul Nico-
lae Bălan al Ardealului,care a jucat pe drept cuvânt un rol nefast în per-
secutarea şi sugrumarea bisericii unite din Ardeal,- se deschide cu o pre-
faţă de tot curajul a mons.Rupp,episcop auxiliar la Paris,care scrie limpe-
de că"nu ajunge să deplorăm prigoana,trebuie să facem în aşa fel încât să
înceteze",dar se opun la aceasta -o spune înaltul prelat catolic- "forţa
nepăsării noastre şi paradoxul multor complicităţi neaşteptate"; şi mai a-
les cu scrisoarea apostolică"Veritatem facientes" din 27 Martie 1952,către
episcopii,preoţii şi credincioşii din România,a actualului Papă,în care
Pius al XII-lea spune atât de frumoasele cuvinte: "Noi dorim să sărutăm lan-
ţurile celor care,întemniţaţi pe nedrept,plâng şi se mâhnesc de atacurile

contra religiei, de distrugerea instituțiilor sacre, de mântuirea eternă a poporului lor amenințat, mai mult decât de propriile lor suferințe și de propria-le libertate pierdută". Imediat după aceste nobile și cu adevărat creștinești cuvinte, părintele Gherman publică, sub titlul evident ironic "Contribuție la istoria modernă a popoarelor", pasajul din memoriile lui Winston Churchill referitor la nemernica împărțire cu Stalin, după un chef, a popoarelor din Europa orientală. Recitind frazele cinice ale lui W.C., ne întrebăm ce fel de simucidere și-au ales politicienii noștri "democrați", care pe timpul răsboiului, în loc să se dea trup și suflet luptei antisovietice, își frecau urechile de aparatele de radio, să asculte directive dela BBC, ori -și mai grav- îndemnau dela radio Londra pe Români să dezerteze și să treacă de partea aliaților cu Rușii; iar Regina-mamă Elena nu-și ascundea simpatia pentru Englezi...

Adrian Popa

&&. Făcând elogiul defunctului Gafencu, LEGEA, organ oficial al Legiunii, afirmă că, "odată cu dispariția lui, se risipeşte și speranța noastră într'o concentrare de mari proporții a energiilor românești pentru o acțiune anticomunistă unitară".- De fapt, speranța într'o concentrare a energiilor române anticomuniste dispăruse încă din noaptea de 21/22 Sept.1939, când guvernul de atunci, din care defunctul făcea parte, a ucis sute din cei mai calificați și încercați luptători anticomuniști. De aceea, cu toată "disciplina", nu suntem dispuși să credem că răposatul a murit "în frac", cum pretinde purtătorul de cuvânt oficial al celor asasinați atunci...

&&. ACTIUNEA ROMANĂ, foaia părintelui Boldeanu, comandant legionar și preot roman ortodox, caută, în nr pe Aug.-Oct.1956, să ne convingă, cu citate din presa masonică, de... dârzenia anticomunistă a evreilor: "De pretutindeni -citim între altele- se ridică în fiecare israelit un ostaș antisovietic", -adică împotriva sistemului născocit de israeliții Marx și Engels și aplicat de israeliții Troțki, Zinoviev, Kamenev, Rakovski, Pauker, Kișinevski, Bela Kuhn, Kaganovici, Rakoși, etc., etc., etc.- Ce să se fi întâmplat cu părintele Boldeanu? Mari sunt minunile tale, Doamne!..

&&. "Alegătorii -constată GLASUL din Pankov- vor vota cu toată încrederea, la 3 februarie, pe candidații Frontului Democrat Popular".- Și, dacă încredere n'ar avea, ce alți candidați ar putea vota?...

* * * * *

S T A M P E

Mittente:
V A T R A
Via C.Morin, 6.-
R O M A

Riduz. 50% riferim. Art. 36
convenz. Post. paragr. 3 o 4 -